

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

63. gadagājums
2020. gada 2. marts

Saturs

I *Leģislatīvi akti*

REGULAS

- ★ Padomes Regula (ES) 2020/283 (2020. gada 18. februāris), ar ko groza Regulu (ES) Nr. 904/2010 attiecībā uz pasākumiem administratīvās sadarbības stiprināšanai, lai apkarotu ar PVN saistītu krāpšanu 1

DIREKTĪVAS

- ★ Padomes Direktīva (ES) 2020/284 (2020. gada 18. februāris), ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK attiecībā uz konkrētu prasību ieviešanu maksājumu pakalpojumu sniedzējiem 7
- ★ Padomes Direktīva (ES) 2020/285 (2020. gada 18. februāris), ar ko Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu groza attiecībā uz īpašo režīmu mazajiem uzņēmumiem un Regulu (ES) Nr. 904/2010 groza attiecībā uz administratīvu sadarbību un informācijas apmaiņu nolūkā uzraudzīt mazajiem uzņēmumiem paredzētā īpašā režīma pareizu piemērošanu 13

II *Neleģislatīvi akti*

LĒMUMI

- ★ Padomes Lēmums (ES) 2020/286 (2020. gada 27. februāris) par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā ir jāieņem Narkotisko vielu komisijas sešdesmit trešajā sanāksmē par vienas vielas iekļaušanu Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijas pret narkotisko un psihotropo vielu nelegālu apriti I tabulas vielu sarakstā 24

★ Padomes Lēmums (ES) 2020/287 (2020. gada 27. februāris) par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem attiecīgajās Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas komitejās attiecībā uz priekšlikumiem par izmaiņām ANO Noteikumos Nr. 10, 26, 28, 46, 48, 51, 55, 58, 59, 62, 79, 90, 106, 107, 110, 117, 121, 122, 128, 144, 148, 149, 150, 151 un 152, attiecībā uz priekšlikumiem par izmaiņām Vispārējos tehniskajos noteikumos Nr. 3, 6 un 16, attiecībā uz priekšlikumu par grozījumiem Konsolidētajā rezolūcijā R.E.5 un attiecībā uz priekšlikumiem par atļaujām izstrādāt VTN Nr. 6 grozījumu un izstrādāt jaunus VTN par elektrotransportlīdzekļu jaudas noteikšanu

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

PADOMES REGULA (ES) 2020/283

(2020. gada 18. februāris),

ar ko groza Regulu (ES) Nr. 904/2010 attiecībā uz pasākumiem administratīvās sadarbības stiprināšanai, lai apkarotu ar PVN saistītu krāpšanu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 113. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Padomes Regula (ES) Nr. 904/2010 ⁽³⁾ cita starpā paredz noteikumus par konkrētas informācijas elektronisku glabāšanu un apmaiņu pievienotās vērtības nodokļa (PVN) jomā.
- (2) Elektroniskās komercijas ("e-komercija") pieaugums atvieglo preču un pakalpojumu pārrobežu pārdošanu galapatērētājiem dalībvalstīs. Šajā kontekstā pārrobežu e-komercija nozīmē tādas preču piegādes vai pakalpojumu sniegšanu, par ko PVN ir maksājams vienā dalībvalstī, savukārt preču piegādātājs vai pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, trešā teritorijā vai trešā valstī. Tomēr krāpnieciski uzņēmumi, kas veic uzņēmējdarbību vai nu dalībvalstī, vai trešā teritorijā, vai trešā valstī, izmanto e-komercijas iespējas, lai gūtu negodīgas tirgus priekšrocības, nepildot savus PVN pienākumus. Ja piemēro principu par nodokļa uzlikšanu galamērķī, jo patērētājiem nav uzskaites veikšanas pienākumu, patēriņa dalībvalstīm ir vajadzīgi atbilstoši instrumenti, lai atklātu un kontrolētu šādus krāpnieciskus uzņēmumus. Ir svarīgi apkarot pārrobežu krāpšanu PVN jomā, ko izraisa dažu uzņēmumu krāpnieciska rīcība pārrobežu e-komercijas jomā.
- (3) Līdz šim sadarbība starp dalībvalstu nodokļu iestādēm ("nodokļu iestādes") ar PVN saistītas krāpšanas apkarošanā parasti ir balstījusies uz uzskaiti, ko veic uzņēmumi, kuri ir tieši iesaistīti ar nodokli apliekamajā darījumā. Tādos e-komercijā tipiskos pārrobežu darījumos kā preču piegāde vai pakalpojumu sniegšana no uzņēmuma patērētājam šāda informācija var nebūt tieši pieejama. Tādēļ ir vajadzīgi jauni instrumenti, kas nodokļu iestādēm ļautu efektīvi apkarot ar PVN saistītu krāpšanu.

⁽¹⁾ 2019. gada 17. decembra atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OVC 240, 16.7.2019., 29. lpp.

⁽³⁾ Padomes Regula (ES) Nr. 904/2010 (2010. gada 7. oktobris) par administratīvu sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā (OV L 268, 12.10.2010., 1. lpp.).

- (4) Lielākajā daļā pārrobežu tiešsaistes pirkumu, ko Savienībā veic patērētāji, maksājumi tiek veikti ar maksājumu pakalpojumu sniedzēju starpniecību. Lai veiktu maksājumu pakalpojumus, maksājumu pakalpojumu sniedzēja rīcībā ir konkrēta informācija konkrētā pārrobežu maksājuma adresāta jeb maksājuma saņēmēja identificēšanai un dati par maksājuma datumu, summu un izcelsmes dalībvalsti. Šāda informācija ir vajadzīga, lai nodokļu iestādes veiktu savus pamatuzdevumus – atklāt krāpnieciskus uzņēmumus un noteikt PVN pienākumus attiecībā uz pārrobežu preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu no uzņēmuma patērētājam. Tādēļ ir nepieciešams un samērīgi, lai ar PVN saistītā informācija, kas ir maksājumu pakalpojumu sniedzēju rīcībā, tiktu darīta pieejama dalībvalstīm un lai dalībvalstis varētu to glabāt savās valsts elektroniskajās sistēmās un to nosūtīt centralizētai elektroniskai maksājumu informācijas sistēmai ar mērķi konstatēt un apkarot ar PVN saistītu pārrobežu krāpšanu, jo īpaši attiecībā uz preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu no uzņēmuma patērētājam.
- (5) Piešķirt dalībvalstīm instrumentus, ar ko vākt, glabāt un nosūtīt informāciju, kuru sniedz maksājumu pakalpojumu sniedzēji, un piešķirt *Eurofisc* koordinācijas ierēdņiem piekļuvi minētajai informācijai, kad tā saistīta ar izmeklēšanu gadījumos, kad ir aizdomas par krāpšanu PVN jomā, vai lai atklātu ar PVN saistītu krāpšanu, ir nepieciešams un samērīgs pasākums, lai efektīvi apkarotu ar PVN saistītu krāpšanu. Minētie instrumenti ir ļoti svarīgi, jo nodokļu iestādēm minētā informācija ir vajadzīga PVN kontroles mērķiem, lai aizsargātu publiskos ieņēmumus, kā arī dalībvalstu likumīgos uzņēmumus, tādējādi savukārt aizsargājot nodarbinātību un Savienības pilsoņus.
- (6) Ir svarīgi, lai ar maksājumiem saistītas informācijas apstrāde dalībvalstīs būtu samērīga ar mērķi apkarot ar PVN saistītu krāpšanu. Tāpēc dalībvalstīm nevajadzētu vākt, glabāt vai nosūtīt informāciju par patērētājiem vai maksātājiem un par maksājumiem, kas visdrīzāk nav saistīti ar saimniecisko darbību.
- (7) Lai sasniegtu mērķi efektīvāk apkarot ar PVN saistītu krāpšanu, būtu jāizveido centralizēta elektroniska maksājumu informācijas sistēma ("CESOP"), kurai dalībvalstis nosūtītu maksājumu informāciju, ko tās vāc un var glabāt valsts līmenī. CESOP attiecībā uz individuāliem maksājumu saņēmējiem būtu jāglabā, jāapkopo un jāanalizē visa dalībvalstu nosūtītā ar PVN saistītā informācija par maksājumiem. CESOP būtu jānodrošina pilnīgs pārskats par maksājumiem, ko maksājumu saņēmēji saņēmuši no maksātājiem, kuri atrodas dalībvalstīs, un jādara pieejami *Eurofisc* koordinācijas ierēdņiem informācijas konkrētās analīzes rezultāti. CESOP būtu jāspēj atpazīt vienu un tā paša maksājuma vairākkārtēju uzskaiti, piemēram, par vienu un to pašu maksājumu varētu būt ziņojusi gan banka, gan attiecīgā maksātāja kartes izdevējs, attīrīt no dalībvalstīm saņemto informāciju, piemēram, dzēšot dublikātus un labojot kļūdas datus, un būtu jāļauj dalībvalstu *Eurofisc* koordinācijas ierēdņiem salīdzināt maksājumu informāciju ar to rīcībā esošo PVN informāciju, meklēt informāciju, lai veiktu izmeklēšanu gadījumos, kad ir aizdomas par krāpšanu PVN jomā, vai lai atklātu ar PVN saistītu krāpšanu, un pievienot papildu informāciju.
- (8) Nodokļi ir svarīgs Savienības un dalībvalstu vispārējo sabiedrības interešu mērķis, un tas ir ticis atzīts saistībā ar ierobežojumiem, ko var noteikt attiecībā uz pienākumiem un tiesībām, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2016/679 ⁽⁴⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2018/1725 ⁽⁵⁾. Ierobežojumi attiecībā uz datu aizsardzības tiesībām ir nepieciešami, ņemot vērā maksājumu pakalpojumu sniedzēju sniegtās informācijas raksturu un apjomu, un to pamatā jābūt Padomes Direktīvā (ES) 2020/284 ⁽⁶⁾ paredzētajiem specifiskajiem nosacījumiem. Tā kā maksājumu informācija ir īpaši sensitīva, visos posmos, kuros notiek rīkošanās ar datiem, jābūt skaidrībai par to, kurš ir pārzinis vai apstrādātājs saskaņā ar Regulām (ES) 2016/679 un (ES) 2018/1725.
- (9) Tāpēc ir nepieciešams saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 904/2010 piemērot ierobežojumus attiecībā uz datu subjektu tiesībām. Faktiski datu subjektu tiesību un pienākumu pilnīga piemērošana nopietni apdraudētu mērķi efektīvi apkarot ar PVN saistītu krāpšanu un – ņemot vērā maksājumu pakalpojumu sniedzēju sūtītās informācijas milzīgo apjomu un to, ka varētu pieaugt datu subjektu pieprasījumi dalībvalstīm, Komisijai vai abām, – varētu ļaut datu

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

⁽⁶⁾ Padomes Direktīva (ES) 2020/284 (2020. gada 18. februāris), ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK attiecībā uz konkrētu prasību ieviešanu maksājumu pakalpojumu sniedzējiem (skatīt šā Oficiālā Vēstneša 7. lpp.).

subjektiem kavēt notiekošas analīzes un izmeklēšanu. Tas mazinātu nodokļu iestāžu spēju sasniegt šīs regulas mērķi, jo tiktu apdraudēta informācijas pieprasīšana, analīze, izmeklēšana un procedūras, ko veic saskaņā ar šo regulu. Tāpēc informācijas apstrādei saskaņā ar šo regulu būtu jāpiemēro datu subjektu tiesību ierobežojumi. Mērķi apkarot ar PVN saistītu krāpšanu nevar sasniegt ar citiem mazāk ierobežojošiem, bet tikpat efektīviem līdzekļiem.

- (10) CESOP glabātajai maksājumu informācijai būtu jāpiekļūst tikai *Eurofisc* koordinācijas ierēdņiem un tikai ar mērķi apkarot ar PVN saistītu krāpšanu. Papildus PVN aprēķināšanai minēto informāciju varētu izmantot arī, lai aprēķinātu citus maksājumus, nodevas un nodokļus, kā noteikts Regulā (ES) Nr. 904/2010. Minēto informāciju nevajadzētu izmantot citiem, piemēram, komerciāliem, mērķiem.
- (11) Apstrādājot maksājumu informāciju saskaņā ar šo regulu, katrai dalībvalstij būtu jārikojas, nepārsniedzot to, kas ir samērīgi un nepieciešams, lai veiktu izmeklēšanu gadījumos, kad ir aizdomas par krāpšanu PVN jomā, vai lai atklātu ar PVN saistītu krāpšanu.
- (12) Lai aizsargātu Regulā (ES) 2016/679 noteiktās tiesības un pienākumus, ir svarīgi, ka informāciju par maksājumiem neizmanto automatizētai individuālu lēmumu pieņemšanai, un tāpēc tā vienmēr būtu jāpārbauda, salīdzinot ar citu nodokļu informāciju, kas pieejama nodokļu iestādēm.
- (13) Lai dalībvalstīm palīdzētu apkarot krāpšanu nodokļu jomā un atklāt krāpniekus, ir nepieciešams un samērīgi, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēji trīs kalendāros gadus glabā uzskaiti ar informāciju par maksājumu saņēmējiem un maksājumiem attiecībā uz to sniegtajiem maksājumu pakalpojumiem. Minētais laikposms ir pietiekams, lai dalībvalstis varētu efektīvi veikt kontroles un izmeklēšanu gadījumos, kad ir aizdomas par krāpšanu PVN jomā, vai atklāt ar PVN saistītu krāpšanu, un tas ir arī samērīgs, ņemot vērā maksājumu informācijas milzīgo apjomu un tās sensitivitāti attiecībā uz personas datu aizsardzību.
- (14) *Eurofisc* koordinācijas ierēdņiem vajadzētu spēt piekļūt CESOP glabātajai maksājumu informācijai ar PVN saistītas krāpšanas apkarošanas nolūkā, bet Komisijas pienācīgi akreditētām personām vajadzētu spēt piekļūt informācijai tikai CESOP izstrādes un uzturēšanas nolūkā. Visām personām, kas piekļūst minētajai informācijai, ir saistoši Regulā (ES) Nr. 904/2010 paredzētie konfidencialitātes noteikumi.
- (15) Tā kā CESOP ieviešanai būs vajadzīgi jauni tehnoloģiskie risinājumi, šīs regulas piemērošana ir jāatliek, lai dalībvalstis un Komisija varētu izstrādāt minētās tehnoloģijas.
- (16) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai attiecībā uz tehniskajiem pasākumiem CESOP izveidei un uzturēšanai, Komisijas uzdevumiem CESOP tehniskajā pārvaldīšanā, tehniskajām detaļām, kas nodrošina savienojumu un vispārējo sadarbību starp valstu elektroniskajām sistēmām un CESOP, elektroniskajām standartizētajām veidlapām informācijas vākšanai no maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, tehniskajām un citām detaļām attiecībā uz to, kā *Eurofisc* koordinācijas ierēdņi piekļūst informācijai, praktisko kārtību, kādā nosaka *Eurofisc* koordinācijas ierēdņus, kam ir piekļuve CESOP, procedūrām, kas ļauj pieņemt atbilstīgus tehniskos un organizatoriskos drošības pasākumus CESOP izstrādei un darbībai, dalībvalstu un Komisijas uzdevumiem un pienākumiem, kad tās rikojas kā pārzinis un apstrādātājs saskaņā ar Regulām (ES) 2016/679 un (ES) 2018/1725, un attiecībā uz procesuālo kārtību saistībā ar *Eurofisc*. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁽⁷⁾.
- (17) Ar PVN saistīta krāpšana ir visām dalībvalstīm kopīga problēma. Dalībvalstīm pašām nav informācijas, kas vajadzīga, lai nodrošinātu, ka PVN noteikumi par pārrobežu e-komerciju tiek piemēroti pareizi, vai lai apkarotu ar PVN saistītu krāpšanu pārrobežu e-komercijā. Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, apkarot ar PVN saistītu krāpšanu, pārrobežu e-komercijas gadījumā nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet rīcības mēroga vai iedarbības dēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.

(7) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (18) Šajā regulā tiek respektētas pamattiesības un ievēroti principi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, jo īpaši tiesības uz personas datu aizsardzību. Šajā ziņā šī regula stingri ierobežo personas datu daudzumu, kas jādara pieejams dalībvalstīm. Saskaņā ar šo regulu veiktā maksājumu informācijas apstrāde būtu jāveic tikai ar mērķi apkarot ar PVN saistītu krāpšanu.
- (19) Ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1725 42. panta 1. punktu, un 2019. gada 14. martā tas sniedza atzinumu ⁽⁸⁾.
- (20) Tāpēc būtu attiecīgi jāgroza Regula (ES) Nr. 904/2010,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (ES) Nr. 904/2010 groza šādi:

1) regulas 2. pantam pievieno šādus punktus:

- “s) “maksājumu pakalpojumu sniedzējs” ir jebkura no maksājumu pakalpojumu sniedzēju kategorijām, kas minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2366 (*) 1. panta 1. punkta a) līdz d) apakšpunktā, vai fiziska vai juridiska persona, kas gūst labumu no atbrīvojuma saskaņā ar minētās direktīvas 32. pantu;
- t) “maksājums” ir “maksājumu darījums”, kā definēts Direktīvas (ES) 2015/2366 4. panta 5) punktā, vai “bezkonta naudas pārvedums”, kā definēts minētās direktīvas 4. panta 22) punktā, ievērojot izņēmumus, kas paredzēti minētās direktīvas 3. pantā;
- u) “maksātājs” ir “maksātājs”, kā definēts Direktīvas (ES) 2015/2366 4. panta 8) punktā;
- v) “maksājuma saņēmējs” ir “maksājuma saņēmējs”, kā definēts Direktīvas (ES) 2015/2366 4. panta 9) punktā.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2366 (2015. gada 25. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2009/110/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un atceļ Direktīvu 2007/64/EK (OV L 337, 23.12.2015., 35. lpp.).”;

2) V nodaļā izdara šādus grozījumus:

a) V nodaļas virsrakstu aizstāj ar šādu:

“KONKRĒTAS INFORMĀCIJAS VĀKŠANA, GLABĀŠANA UN APMAIŅA”;

b) pirms 17. panta iekļauj šādu virsrakstu:

“1. IEDAĻA

Automatizēta piekļuve konkrētai informācijai, kas glabājas valstu elektroniskajās sistēmās”;

c) pēc 24. panta iekļauj šādu iedaļu:

“2. IEDAĻA

Maksājumu informācijas centralizēta elektroniska sistēma

24.a pants

Komisija izstrādā, uztur, mitina un tehniski pārvalda centralizētu elektronisku maksājumu informācijas sistēmu (“CESOP”) tam, lai veiktu izmeklēšanu gadījumos, kad ir aizdomas par krāpšanu PVN jomā, vai lai atklātu ar PVN saistītu krāpšanu.

24.b pants

1. Katra dalībvalsts vāc informāciju par maksājumu saņēmējiem un maksājumiem, kas minēti Direktīvas 2006/112/EK 243.b pantā.

⁽⁸⁾ OV C 140, 16.4.2019., 4. lpp.

Katra dalībvalsts no maksājumu pakalpojumu sniedzējiem vāc pirmajā daļā minēto informāciju:

- a) ne vēlāk kā tā mēneša beigās, kas seko kalendārajam ceturksnim, uz kuru informācija attiecas;
- b) izmantojot elektronisku standartizētu veidlapu.

2. Katra dalībvalsts savā valsts elektroniskajā sistēmā var glabāt saskaņā ar 1. punktu savāktu informāciju.

3. Centrālais koordinācijas birojs vai katras dalībvalsts kompetentās iestādes izraudzīti koordinācijas departamenti vai kompetentās amatpersonas nosūta CESOP saskaņā ar 1. punktu savāktu informāciju ne vēlāk kā tā otrā mēneša desmitajā dienā, kas seko kalendārajam ceturksnim, uz kuru minētā informācija attiecas.

24.c pants

1. Attiecībā uz saskaņā ar 24.b panta 3. punktu nosūtīto informāciju CESOP ir šādas iespējas:

- a) glabāt informāciju;
- b) apkopot informāciju par katru atsevišķo maksājumu saņēmēju;
- c) analizēt glabāto informāciju kopā ar attiecīgo mērķorientēto informāciju, kas paziņota vai savākta, ievērojot šo regulu;
- d) šā punkta a), b) un c) apakšpunktā minēto informāciju darīt pieejamu 36. panta 1. punktā minētajiem Eurofisc koordinācijas ierēdņiem.

2. CESOP glabā 1. punktā minēto informāciju ne ilgāk kā piecus gadus pēc tā gada beigām, kurā informācija tai iesūtīta.

24.d pants

Pieklūvi CESOP piešķir tikai 36. panta 1. punktā minētajiem Eurofisc koordinācijas ierēdņiem, kuriem ir personisks CESOP lietotājs, un tikai tad, ja minētā pieklūve ir saistībā ar izmeklēšanu gadījumos, kad ir aizdomas par krāpšanu PVN jomā, vai tās mērķis ir atklāt ar PVN saistītu krāpšanu.

24.e pants

Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem:

- a) tehniskos pasākumus CESOP izveidei un uzturēšanai;
- b) Komisijas uzdevumus CESOP tehniskajā pārvaldībā;
- c) tehniskās detaļas attiecībā uz infrastruktūru un instrumentiem, kas nepieciešami, lai nodrošinātu savienojumu un vispārējo sadarbību starp 24.b pantā minētajām valstu elektroniskajām sistēmām un CESOP;
- d) elektroniskas standartizētas veidlapas, kas minētas 24.b panta 1. punkta otrās daļās b) apakšpunktā;
- e) tehniskās un citas detaļas attiecībā uz pieklūvi informācijai, kas minēta 24.c panta 1. punkta d) apakšpunktā;
- f) praktisko kārtību, kādā nosaka 36. panta 1. punktā minētos Eurofisc koordinācijas ierēdņus, kam saskaņā ar 24.d pantu būs pieklūve CESOP;
- g) procedūras, kas Komisijai vienmēr jāizmanto un kas nodrošina, ka tiek piemēroti atbilstīgi tehniskie un organizatoriskie drošības pasākumi CESOP izstrādei un darbībai;
- h) dalībvalstu un Komisijas uzdevumus un pienākumus attiecībā uz pārziņa un apstrādātāja funkcijām saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/679 (*) un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/1725 (**).

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 58. panta 2. punktā paredzēto pārbaudes procedūru.

24.f pants

1. CESOP izveidošanas, darbības un uzturēšanas izmaksas sedz no Savienības vispārējā budžeta. Šīs izmaksas ietver izmaksas par drošu savienojumu starp CESOP un valstu elektroniskajām sistēmām, kas minētas 24.b panta 2. punktā, un izmaksas par pakalpojumiem, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu 24.c panta 1. punktā uzskaitītās iespējas.
2. Katra dalībvalsts sedz izmaksas par visiem uzlabojumiem, kuri vajadzīgi tās valsts elektroniskajai sistēmai, kas minēta 24.b panta 2. punktā, un ir atbildīga par tiem.”;

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

- 3) regulas 37. pantu aizstāj ar šādu:

“37. pants

1. Eurofisc priekšsēdētājs iesniedz gada ziņojumu par visu darbības jomu darbībām 58. panta 1. punktā minētajai komitejai. Gada ziņojumā norāda vismaz:

- a) piekļuvju CESOP kopējo skaitu;
- b) darbības rezultātus, kuru pamatā ir informācija, kurai piekļūts un kas apstrādāta, ievērojot 24.d pantu, kā to apzinājuši Eurofisc koordinācijas ierēdņi;
- c) CESOP apstrādāto datu kvalitātes novērtējumu.

2. Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka procesuālo kārtību attiecībā uz Eurofisc. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 58. panta 2. punktā paredzēto pārbaudes procedūru.”;

- 4) regulas 55. pantā iekļauj šādu punktu:

“1.a Šīs regulas V nodaļas 2. iedaļā minēto informāciju izmanto tikai 1. punktā minētajos nolūkos un tad, ja tā ir pārbaudīta, salīdzinot ar citu informāciju par nodokļiem, kura pieejama dalībvalstu kompetentajām iestādēm.”

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2024. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2020. gada 18. februārī

Padomes vārdā –
Priekšsēdētājs
Z. MARÍĆ

DIREKTĪVAS

PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2020/284

(2020. gada 18. februāris),

ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK attiecībā uz konkrētu prasību ieviešanu maksājumu pakalpojumu sniedzējiem

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 113. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Padomes Direktīva 2006/112/EK ⁽³⁾ nosaka pievienotās vērtības nodokļa (PVN) vispārīgos uzskaites pienākumus nodokļa maksātājiem.
- (2) Elektroniskās komercijas ("e-komercija") pieaugums atvieglo preču un pakalpojumu pārrobežu pārdošanu galapatērētājiem dalībvalstīs. Šajā kontekstā pārrobežu e-komercija nozīmē tādas preču piegādes vai pakalpojumu sniegšanu, par ko PVN ir maksājams vienā dalībvalstī, savukārt preču piegādātājs vai pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, trešā teritorijā vai trešā valstī. Tomēr krāpnieciski uzņēmumi izmanto e-komercijas iespējas, lai gūtu negodīgas tirgus priekšrocības, nepildot savus PVN pienākumus. Ja piemēro principu par nodokļa uzlikšanu galamērķī, jo patērētājiem nav uzskaites veikšanas pienākumu, patēriņa dalībvalstīm ir vajadzīgi atbilstoši instrumenti, lai atklātu un kontrolētu šādus krāpnieciskus uzņēmumus. Ir svarīgi apkarot pārrobežu krāpšanu PVN jomā, ko izraisa dažu uzņēmumu krāpnieciska rīcība pārrobežu e-komercijas jomā.
- (3) Lielākajā daļā tiešsaistes pirkumu, ko Savienībā veic patērētāji, maksājumi tiek veikti ar maksājumu pakalpojumu sniedzēju starpniecību. Lai sniegtu maksājumu pakalpojumus, maksājumu pakalpojumu sniedzēja rīcībā ir specifiska informācija konkrētā maksājuma adresāta jeb maksājuma saņēmēja identificēšanai un dati par maksājuma datumu, summu un izcelsmes dalībvalsti, kā arī par to, vai maksājums ir iniciēts tirgotāja fiziskajās telpās. Minētā specifiskā informācija ir jo īpaši svarīga tādu pārrobežu maksājumu sakarā, kuriem maksātājs atrodas vienā dalībvalstī un maksājuma saņēmējs atrodas citā dalībvalstī, trešā teritorijā vai trešā valstī. Šāda informācija ir vajadzīga, lai dalībvalstu nodokļu iestādes ("nodokļu iestādes") veiktu savus pamatuzdevumus – atklātu krāpnieciskus uzņēmumus un uzraudzītu PVN saistības. Tādēļ ir nepieciešams, lai maksājumu pakalpojumu sniedzēji minēto informāciju darītu pieejamu nodokļu iestādēm nolūkā palīdzēt tām konstatēt un apkarot ar PVN saistītu pārrobežu krāpšanu.
- (4) Ar PVN saistītas krāpšanas apkarošanā ir svarīgi prasīt, lai maksājumu pakalpojumu sniedzēji veiktu pietiekami detalizētu uzskaiti un ziņotu par konkrētiem pārrobežu maksājumiem, kuri par tādiem noteikti pēc maksātāja un maksājuma saņēmēja atrašanās vietas. Tādēļ ir jādefinē tādi jēdzieni kā maksātāja atrašanās vieta un maksājuma saņēmēja atrašanās vieta, kā arī šo atrašanās vietu identificēšanas līdzekļi. Maksātāja un maksājuma saņēmēja atrašanās vietai būtu jāiedarbina uzskaites veikšanas un ziņošanas pienākumi tikai tādiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kuri veic uzņēmējdarbību Savienībā, un minētajiem pienākumiem nebūtu jāskar Direktīvā 2006/112/EK un Padomes Īstenošanas regulā (ES) Nr. 282/2011 ⁽⁴⁾ paredzētie noteikumi attiecībā uz tāda darījuma vietu, par kuru uzliek nodokli.

⁽¹⁾ 2019. gada 17. decembra atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV C 240, 16.7.2019., 33. lpp.

⁽³⁾ Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Īstenošanas regula (ES) Nr. 282/2011 (2011. gada 15. marts), ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Direktīvai 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 77, 23.3.2011., 1. lpp.).

- (5) Pamatojoties uz savā rīcībā jau esošo informāciju, maksājumu pakalpojumu sniedzēji attiecībā uz maksājumu pakalpojumiem, ko tie sniedz, var noteikt maksājuma saņēmēja un maksātāja atrašanās vietu, izmantojot maksātāja vai maksājuma saņēmēja maksājumu konta identifikatoru vai jebkādu citu identifikatoru, kas nepārprotami identificē maksātāju vai maksājuma saņēmēju un sniedz to atrašanās vietu. Kad šādi identifikatori nav pieejami, maksātāja vai maksājuma saņēmēja atrašanās vieta būtu jānosaka, izmantojot maksājumu pakalpojumu sniedzēja, kurš rīkojas maksātāja vai maksājuma saņēmēja vārdā, uzņēmuma identifikatoru kodu, gadījumos, ja naudas līdzekļus pārskaita maksājuma saņēmējam bez jebkāda maksātāja vārdā izveidota maksājumu konta, ja naudas līdzekļi netiek kreditēti nevienā maksājuma saņēmēja maksājumu kontā vai ja nav nekāda cita maksātāja vai maksājuma saņēmēja identifikatora.
- (6) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/679 ⁽⁵⁾ ir svarīgi, lai maksājumu pakalpojumu sniedzēja pienākums glabāt un sniegt informāciju par pārrobežu maksājumu būtu samērīgs un ietvertu tikai to, kas dalībvalstīm nepieciešams ar PVN saistītas krāpšanas apkarošanai. Turklāt vienīgā informācija par maksātāju, kas būtu jāglabā, ir maksātāja atrašanās vieta. Kas attiecas uz informāciju par maksājuma saņēmēju un pašu maksājumu, maksājumu pakalpojumu sniedzējiem vajadzētu būt pienākumam saglabāt un ziņot nodokļu iestādēm tikai to informāciju, kas minētajām iestādēm ir nepieciešama, lai atklātu iespējamus krāpniekus un veiktu nodokļu kontroles. Tādēļ maksājumu pakalpojumu sniedzējiem būtu jāprasa veikt uzskaiti tikai par tādiem pārrobežu maksājumiem, kas var norādīt uz saimniecisko darbību. Robežvērtības ieviešana, pamatojoties uz maksājumu saņēmēja saņemto maksājumu skaitu kalendārā ceturksņa laikā, sniegtu norādi par to, vai šie maksājumi tika saņemti saimnieciskās darbības ietvaros, tādējādi izslēdzot maksājumus nekomerciālu iemeslu dēļ. Ja šāda robežvērtība ir sasniegta, būtu piemērojami maksājumu pakalpojumu sniedzēja uzskaites veikšanas un ziņošanas pienākumi.
- (7) Vienā maksājumā, ko maksātājs veic maksājuma saņēmējam, var būt iesaistīti vairāki maksājumu pakalpojumu sniedzēji. Minētā vienreizējā maksājuma rezultātā var tikt veikti vairāki naudas līdzekļu pārskaitījumi starp dažādiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem. Visiem konkrētajā maksājumā iesaistītajiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem jābūt uzskaites veikšanas un ziņošanas pienākumiem, ja vien nav piemērojams īpašs izņēmums. Minētajā uzskaitē un ziņojumos būtu jāietver informācija par maksājumu, ko sākotnējais maksātājs veicis maksājuma galasaņēmējam, nevis informācija par naudas līdzekļu starpposma pārskaitījumiem starp maksājumu pakalpojumu sniedzējiem.
- (8) Uzskaites veikšanas un ziņošanas pienākumiem vajadzētu būt ne vien tad, kad maksājumu pakalpojumu sniedzējs maksātāja uzdevumā pārskaita naudas līdzekļus vai izdod maksājumu instrumentus, bet arī gadījumos, kad maksājumu pakalpojumu sniedzējs saņem naudas līdzekļus vai pieņem maksājumu darījumus maksājuma saņēmēja vārdā.
- (9) Šajā direktīvā noteiktie pienākumi nebūtu jāpiemēro maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kuri neietilpst Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2366 ⁽⁶⁾ darbības jomā. Tādēļ gadījumos, kad maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēji neatrodas dalībvalstī, pienākumiem veikt uzskaiti un paziņot informāciju par pārrobežu maksājumu vajadzētu attiekties uz maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējiem. No otras puses, lai uzskaites veikšanas un ziņošanas pienākumi būtu samērīgi, tajos gadījumos, kad dalībvalstī atrodas gan maksātāja, gan maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēji, uzskaitē būtu jāveic vienīgi maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējiem. Uzskaites veikšanas un ziņošanas pienākumu nolūkā būtu jāuzskata, ka maksājumu pakalpojumu sniedzējs atrodas dalībvalstī, ja tā uzņēmuma identifikācijas kods (BIC) vai unikālais uzņēmuma identifikators attiecas uz minēto dalībvalsti.
- (10) Ņemot vērā ievērojamo informācijas apjomu un tās sensitivitāti personas datu aizsardzības ziņā, ir nepieciešams un samērīgi, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēji glabā uzskaiti par pārrobežu maksājumiem trīs kalendāros gadus, lai palīdzētu dalībvalstīm apkarot ar PVN saistītu krāpšanu un atklāt krāpniekus. Šis laikposms sniedz pietiekami daudz laika, lai dalībvalstis varētu efektīvi veikt kontroles un izmeklēt gadījumus, kad ir aizdomas par krāpšanu, kas saistīta ar PVN, vai atklāt ar PVN saistītu krāpšanu.
- (11) Informācija, kas maksājumu pakalpojumu sniedzējiem ir jāglabā, dalībvalstīm ir jāapkopo un tās apmaiņā jāveic saskaņā ar Padomes Regulu (ES) Nr. 904/2010 ⁽⁷⁾, kas paredz noteikumus par administratīvo sadarbību un informācijas apmaiņu, lai apkarotu krāpšanu PVN jomā.

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2366 (2015. gada 25. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2009/110/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un atceļ Direktīvu 2007/64/EK (OV L 337, 23.12.2015., 35. lpp.).

⁽⁷⁾ Padomes Regula (ES) Nr. 904/2010 (2010. gada 7. oktobris) par administratīvu sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā (OV L 268, 12.10.2010., 1. lpp.).

- (12) Ar PVN saistīta krāpšana ir kopīga problēma visām dalībvalstīm, bet atsevišķām nav informācijas, kas vajadzīga, lai nodrošinātu, ka PVN noteikumi par pārrobežu e-komerciju tiek piemēroti pareizi, vai lai apkarotu ar PVN saistītu krāpšanu pārrobežu e-komercijā. Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, apkarot ar PVN saistītu krāpšanu, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, ja pastāv pārrobežu elements, un tādēļ, ka nepieciešams iegūt informāciju no citām dalībvalstīm, bet rīcības mēroga vai iedarbības dēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (13) Šī direktīva respektē pamattiesības un ievēro principus, kas ir atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, jo īpaši tiesības uz personas datu aizsardzību. Saskaņā ar šo direktīvu saglabātā un sniegtā informācija par maksājumiem ir jāapstrādā tikai nodokļu iestāžu ekspertiem krāpšanas apkarošanas jomā, nepārsniedzot to, kas ir samērīgs un nepieciešams, lai sasniegtu šīs direktīvas mērķi, proti, apkarot ar PVN saistītu krāpšanu. Šajā direktīvā ir ievēroti arī noteikumi, kas izklāstīti Regulā (ES) 2016/679 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2018/1725 (*).
- (14) Saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1725 42. panta 1. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kas 2019. gada 14. martā sniedza atzinumu (*).
- (15) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Direktīva 2006/112/EK,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvas 2006/112/EK XI sadaļas 4. nodaļā iekļauj šādu iedaļu:

“2.a iedaļa

Vispārīgi maksājumu pakalpojumu sniedzēju pienākumi

243.a pants

Šajā iedaļā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “maksājumu pakalpojumu sniedzējs” ir jebkura no maksājumu pakalpojumu sniedzēju kategorijām, kas minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2366 (*) 1. panta 1. punkta a) līdz d) apakšpunktā, vai fiziska vai juridiska persona, kas gūst labumu no atbrīvojuma saskaņā ar minētās direktīvas 32. pantu;
- 2) “maksājumu pakalpojums” ir jebkurš no darījumdarbības veidiem, kas izklāstīti Direktīvas (ES) 2015/2366 I pielikuma 3. līdz 6. punktā;
- 3) “maksājums” ir “maksājumu darījums”, kā definēts Direktīvas (ES) 2015/2366 4. panta 5) punktā, vai “bezkonta naudas pārvedums”, kā definēts minētās direktīvas 4. panta 22) punktā, ievērojot izņēmumus, kas paredzēti minētās direktīvas 3. pantā;
- 4) “maksātājs” ir “maksātājs”, kā definēts Direktīvas (ES) 2015/2366 4. panta 8) punktā;
- 5) “maksājuma saņēmējs” ir “maksājuma saņēmējs”, kā definēts Direktīvas (ES) 2015/2366 4. panta 9) punktā;
- 6) “piederības dalībvalsts” ir “piederības dalībvalsts”, kā definēts Direktīvas (ES) 2015/2366 4. panta 1) punktā;
- 7) “uzņēmēja dalībvalsts” ir “uzņēmēja dalībvalsts”, kā definēts Direktīvas (ES) 2015/2366 4. panta 2) punktā;

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

(*) OV C 140, 16.4.2019., 4. lpp.

- 8) "maksājumu konts" ir "maksājumu konts", kā definēts Direktīvas (ES) 2015/2366 4. panta 12) punktā;
- 9) "IBAN" ir "IBAN", kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 260/2012 (**). 2. panta 15) punktā;
- 10) "BIC" ir "BIC", kā definēts Regulas (ES) Nr. 260/2012 2. panta 16) punktā.

243.b pants

1. Dalībvalstis prasa, lai maksājumu pakalpojumu sniedzēji veic pietiekami detalizētu maksājumu saņēmēju un maksājumu uzskaiti attiecībā uz maksājumu pakalpojumiem, ko tie sniedz katrā kalendārajā ceturksnī, lai dalībvalstu kompetentās iestādes varētu veikt tādu preču piegāžu un pakalpojumu sniegšanas kontroli, kas saskaņā ar V sadaļas noteikumiem tiek uzskatītas par notikušām dalībvalstī, nolūkā sasniegt mērķi – apkarot ar PVN saistītu krāpšanu.

Pirmajā daļā minēto prasību piemēro tikai tiem maksājumu pakalpojumiem, ko sniedz saistībā ar pārrobežu maksājumiem. Maksājumu uzskata par pārrobežu maksājumu tajos gadījumos, kad maksātājs atrodas vienā dalībvalstī un maksājuma saņēmējs atrodas citā dalībvalstī, trešā teritorijā vai trešā valstī.

2. Prasību, kas maksājumu pakalpojumu sniedzējiem noteikta 1. punktā, piemēro tad, ja kalendārā ceturksņa laikā maksājumu pakalpojumu sniedzējs vienam un tam pašam maksājuma saņēmējam sniedz maksājumu pakalpojumus tādā apmērā, kas atbilst vairāk nekā 25 pārrobežu maksājumiem.

Šā punkta pirmajā daļā minēto pārrobežu maksājumu skaitu aprēķina pēc maksājumu pakalpojumu sniedzēja nodrošinātajiem maksājumu pakalpojumiem par katru dalībvalsti un par katru no 243.c panta 2. punktā minētajiem identifikatoriem. Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējam ir informācija, ka maksājuma saņēmējam ir vairāki identifikatori, aprēķinu izdara par katru maksājuma saņēmēju.

3. Šā panta 1. punktā noteikto prasību nepiemēro maksājumu pakalpojumiem, ko sniedz maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzēji, attiecībā uz jebkuru maksājumu, kurā vismaz viens no maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējiem atrodas dalībvalstī, kā parāda minētā maksājumu pakalpojumu sniedzēja BIC vai jebkāds cits uzņēmuma identifikācijas kods, kas nepārprotami identificē maksājumu pakalpojumu sniedzēju un tā atrašanās vietu. Maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzēji minētos maksājumu pakalpojumus tomēr iekļauj 2. punktā minētajā aprēķinā.

4. Ja ir piemērojama 1. punktā noteiktā prasība maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, uzskaiti:

- a) maksājumu pakalpojumu sniedzējs glabā elektroniskā formātā trīs kalendāros gadus, sākot no maksājuma izdarīšanas dienas kalendārā gada beigām;
- b) saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 904/2010 24.b pantu dara pieejamu maksājumu pakalpojumu sniedzēja piederības dalībvalstij vai uzņēmējam dalībvalstīm, kad maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina maksājumu pakalpojumus dalībvalstīs, kas nav piederības dalībvalstis.

243.c pants

1. Lai piemērotu 243.b panta 1. punkta otro daļu un neskarot V sadaļas noteikumus, uzskata, ka maksātāja atrašanās vieta ir tajā dalībvalstī, kura atbilst:

- a) maksātāja maksājumu konta IBAN vai jebkādam citam identifikatoram, kas nepārprotami identificē maksātāju un sniedz tā atrašanās vietu, vai, ja šādu identifikatoru nav;
- b) BIC vai jebkādam citam uzņēmuma identifikācijas kodam, kas nepārprotami identificē maksājumu pakalpojumu sniedzēju, kurš rīkojas maksātāja vārdā, un sniedz tā atrašanās vietu.

2. Lai piemērotu 243.b panta 1. punkta otro daļu, uzskata, ka maksājuma saņēmēja atrašanās vieta ir tajā dalībvalstī, trešā teritorijā vai trešā valstī, kura atbilst:

- a) maksājuma saņēmēja maksājumu konta IBAN vai jebkādam citam identifikatoram, kas nepārprotami identificē maksājuma saņēmēju un sniedz tā atrašanās vietu, vai, ja šādu identifikatoru nav;
- b) BIC vai jebkādam citam uzņēmuma identifikācijas kodam, kas nepārprotami identificē maksājumu pakalpojumu sniedzēju, kurš rīkojas maksājuma saņēmēja vārdā, un sniedz tā atrašanās vietu.

243.d pants

1. Uzskaitē, kas maksājumu pakalpojumu sniedzējiem jāveic, ievērojot 243.b pantu, ietver šādu informāciju:
 - a) BIC vai jebkādu citu uzņēmuma identifikācijas kodu, kas nepārprotami identificē maksājumu pakalpojumu sniedzēju;
 - b) maksājuma saņēmēja vārdu vai uzņēmuma nosaukumu, kāds tas ir maksājumu pakalpojumu sniedzēja uzskaitē;
 - c) ja pieejams – jebkādu maksājuma saņēmēja PVN identifikācijas numuru vai citu attiecīgās valsts nodokļa maksātāja reģistrācijas numuru;
 - d) IBAN vai, ja IBAN nav pieejams, jebkādu citu identifikatoru, kas nepārprotami identificē maksājuma saņēmēju un sniedz tā atrašanās vietu;
 - e) BIC vai jebkādu citu uzņēmuma identifikācijas kodu, kas nepārprotami identificē maksājumu pakalpojumu sniedzēju, kurš rīkojas maksājuma saņēmēja vārdā, un sniedz tā atrašanās vietu, ja maksājuma saņēmējs saņem naudas līdzekļus, neizmantojot nekādu maksājumu kontu;
 - f) ja pieejams – maksājuma saņēmēja adresi, kāda tā ir maksājumu pakalpojumu sniedzēja uzskaitē;
 - g) visu pārrobežu maksājumu datus, kas minēti 243.b panta 1. punktā;
 - h) datus par visām maksājumu atmaksām, kuras identificētas kā tādas, kas attiecas uz g) apakšpunktā minētajiem pārrobežu maksājumiem.
2. Šā panta 1. punkta g) un h) apakšpunktā minētajā informācijā ietver šādus datus:
 - a) maksājuma vai maksājuma atmaksas datumu un laiku;
 - b) maksājuma vai maksājuma atmaksas summu un valūtu;
 - c) tā maksājuma izcelsmes dalībvalsti, ko saņēmis maksājuma saņēmējs vai kas saņemts tā vārdā, attiecīgi atmaksas galamērķa dalībvalsti un informāciju, kas izmantota, lai noteiktu maksājuma vai maksājuma atmaksas izcelsmi vai galamērķi saskaņā ar 243.c pantu;
 - d) jebkādu atsauci, kas nepārprotami identificē maksājumu;
 - e) attiecīgā gadījumā – informāciju, ka maksājums ir iniciēts tirgotāja fiziskajās telpās.”

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2366 (2015. gada 25. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2009/110/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un atceļ Direktīvu 2007/64/EK (OV L 337, 23.12.2015., 35. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 260/2012 (2012. gada 14. marts), ar ko nosaka tehniskās un darbības prasības kredīta pārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem euro un groza Regulu (EK) Nr. 924/2009 (OV L 94, 30.3.2012., 22. lpp.).

2. pants

1. Dalībvalstis vēlākais līdz 2023. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Tās minētos noteikumus piemēro no 2024. gada 1. janvāra.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsaucē.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2020. gada 18. februārī

*Padomes vārdā –
Priekšsēdētājs
Z. MARIĆ*

PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2020/285**(2020. gada 18. februāris),****ar ko Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu groza attiecībā uz īpašo režīmu mazajiem uzņēmumiem un Regulu (ES) Nr. 904/2010 groza attiecībā uz administratīvu sadarbību un informācijas apmaiņu nolūkā uzraudzīt mazajiem uzņēmumiem paredzētā īpašā režīma pareizu piemērošanu**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 113. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumus ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Padomes Direktīva 2006/112/EK ⁽³⁾ dalībvalstīm atļauj turpināt piemērot to īpašos režīmus mazajiem uzņēmumiem saskaņā ar kopējiem noteikumiem un paredzot ciešāku saskaņošanu. Tomēr minētie noteikumi ir novecojuši un nemazina saistību izpildes slogu mazajiem uzņēmumiem, jo tie bija paredzēti kopējai pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēmai, kas balstās uz nodokļa uzlikšanu izcelsmes dalībvalstī.
- (2) PVN rīcības plānā Komisija paziņoja par visaptverošu vienkāršošanas pasākumu kopumu mazajiem uzņēmumiem, kuru mērķis ir samazināt šo uzņēmumu administratīvo slogu un kuri palīdz izveidot finanšu vidi, kas veicinātu to izaugsmi un pārrobežu tirdzniecības attīstību. Vienkāršošanas pasākumu kopums nozīmē mazajiem uzņēmumiem paredzētā īpašā režīma pārskatīšanu, kā izklāstīts paziņojumā par turpmākajiem pasākumiem PVN rīcības plāna īstenošanai. Tādējādi mazajiem uzņēmumiem paredzētā īpašā režīma pārskatīšana ir svarīgs elements reformu paketē, kas izklāstīta PVN rīcības plānā.
- (3) Lai risinātu jautājumu par nesamērīgu slogu, ar ko saistību izpildē saskaras no nodokļa atbrīvotie mazie uzņēmumi, dažiem vienkāršošanas pasākumiem vajadzētu būt pieejamiem arī šiem uzņēmumiem.
- (4) Īpašais režīms mazajiem uzņēmumiem patlaban ļauj piešķirt atbrīvojumu tikai tiem uzņēmumiem, kuri veic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kurā ir jāmaksā PVN. Tas negatīvi ietekmē konkurenci iekšējā tirgū uzņēmumiem, kuri neveic uzņēmējdarbību minētajā dalībvalstī. Lai risinātu šo jautājumu un nepieļautu turpmākus kropļojumus, arī tiem mazajiem uzņēmumiem, kuri veic uzņēmējdarbību dalībvalstīs, kas nav dalībvalsts, kurā ir jāmaksā PVN, būtu jāļauj izmantot atbrīvojumu.
- (5) Ja nodokļa maksātājam dalībvalstī, kurā tas veic uzņēmējdarbību, piemēro parasto PVN režīmu, bet tas izmanto atbrīvojumu no PVN mazajiem uzņēmumiem citā dalībvalstī, priekšnodokļa atskaitījumam vajadzētu būt saistītam ar nodokļa maksātāja preču piegādēm un pakalpojumu sniegšanu, kam uzlikts nodoklis. Tādēļ, ja šādi nodokļa maksātāji saņem priekšnodokli dalībvalstī, kurā tie veic uzņēmējdarbību, un šis priekšnodoklis ir saistīts ar preču piegādēm un pakalpojumu sniegšanu, kas atbrīvotas no nodokļa citās dalībvalstīs, tad nevajadzētu būt iespējamam izmantot PVN priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības.

⁽¹⁾ 2018. gada 11. septembra atzinums un 2020. gada 15. janvāra atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OVC 283, 10.8.2018., 35. lpp.

⁽³⁾ Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.).

- (6) Mazie uzņēmumi var izmantot atbrīvojumu tikai tad, ja to gada apgrozījums ir mazāks par robežvērtību, ko piemēro dalībvalstī, kurā ir jāmaksā PVN. Nosakot savu robežvērtību, dalībvalstīm būtu jāievēro Direktīvā 2006/112/EK paredzētie noteikumi par robežvērtībām. Minētie noteikumi, no kuriem lielākā daļa tika ieviesti 1977. gadā, vairs nav piemēroti.
- (7) Vienkāršošanas nolūkos vairākām dalībvalstīm ir uz laiku atļauts piemērot robežvērtību, kas pārsniedz ar Direktīvu 2006/112/EK atļauto robežvērtību. Tā kā nav lietderīgi turpināt grozīt vispārīgos noteikumus, izmantojot ar atkāpi piešķirtos pasākumus, būtu jāatjaunina noteikumi par robežvērtībām.
- (8) Dalībvalstīm vajadzētu spēt noteikt savu valsts atbrīvojuma robežvērtību tādā līmenī, kas vislabāk atbilst to ekonomiskajiem un politiskajiem apstākļiem, ievērojot šajā direktīvā noteikto maksimālo robežvērtību. Šajā ziņā būtu jāprecizē, ka tad, ja dalībvalstis dažādām uzņēmējdarbības nozarēm piemēro atšķirīgas robežvērtības, tam būtu jābalstās uz objektīviem kritērijiem. Ja nodokļa maksātājam ir tiesības izmantot vairāk nekā vienas nozares robežvērtības, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka nodokļa maksātājs var izmantot tikai vienu no minētajām robežvērtībām. Tām arī būtu jānodrošina, ka to robežvērtības nenosšķir nodokļa maksātājus, kas veic uzņēmējdarbību attiecīgajā dalībvalstī, no tiem, kas neveic uzņēmējdarbību attiecīgajā dalībvalstī.
- (9) Gada apgrozījuma robežvērtību, kas ir pamats atbrīvojumam, kurš ieviests saskaņā ar šajā direktīvā paredzēto īpašo režīmu, veido tikai tādu preču un pakalpojumu kopējā vērtība, ko mazais uzņēmums piegādājis vai sniedzis dalībvalstī, kur ir piešķirts atbrīvojums. Ja uzņēmums, kas neveic uzņēmējdarbību minētajā dalībvalstī, varētu izmantot šādu atbrīvojumu neatkarīgi no sava apgrozījuma citās dalībvalstīs, varētu rasties konkurences kropļojumi. Lai mazinātu šādus konkurences kropļojumus un garantētu nodokļu ieņēmumus, būtu jānosaka, ka tikai uzņēmumi, kuru gada apgrozījums Savienībā nesasniedz noteiktu robežvērtību, var izmantot atbrīvojumu dalībvalstī, kurā tie neveic uzņēmējdarbību. Uzņēmumiem, kuru apgrozījums dalībvalstī, kurā tie veic uzņēmējdarbību, nesasniedz valsts robežvērtību, vajadzētu spēt turpināt veikt no nodokļa atbrīvotas preču piegādes un pakalpojumu sniegšanu minētajā dalībvalstī neatkarīgi no sava apgrozījuma citās dalībvalstīs, pat ja to kopējais apgrozījums pārsniedz Savienības robežvērtību.
- (10) Lai varētu efektīvi kontrolēt atbrīvojuma piemērošanu un lai nodrošinātu, ka dalībvalstīm ir piekļuve vajadzīgajai informācijai, būtu jāparedz pienākums nodokļa maksātājiem, kas vēlas izmantot atbrīvojumu dalībvalstī, kurā tie neveic uzņēmējdarbību, sniegt iepriekšēju paziņojumu dalībvalstij, kurā tie veic uzņēmējdarbību. Vienkāršošanas un saistību izpildes izmaksu samazināšanas labad šādi nodokļa maksātāji būtu identificējami ar individuālu numuru tikai dalībvalstī, kurā tie veic uzņēmējdarbību. Ir iespējams, bet nav nepieciešams, ka minētais numurs ir individuālais PVN identifikācijas numurs.
- (11) Lai nodrošinātu atbrīvojuma pareizu darbību un uzraudzību, kā arī savlaicīgu informācijas nosūtīšanu, būtu skaidri jāizklāsta ziņošanas pienākumi nodokļa maksātājiem, kas izmanto atbrīvojumu dalībvalstī, kurā tie neveic uzņēmējdarbību. Tas ļautu atbrīvot nodokļa maksātājus, kas ievēro noteikumus, no šādiem pienākumiem un no reģistrācijas pienākuma dalībvalstīs, kas nav uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts. Tomēr dalībvalstīm vajadzētu spēt prasīt, lai – ja šādi nodokļa maksātāji, kuri neveic uzņēmējdarbību attiecīgajā dalībvalstī, neizpilda tiem noteiktos konkrētos ziņošanas pienākumus, – tie ievērotu vispārīgos PVN reģistrācijas un ziņošanas pienākumus, kas paredzēti valsts PVN tiesību aktos.
- (12) Lai izvairītos no nekoncekvences, aprēķinot gada apgrozījumu dalībvalstī, kas kalpo par atsauci atbrīvojuma piemērošanai, un gada apgrozījumu Savienībā, būtu jāprecizē tie apgrozījuma elementi, kas jāņem vērā.
- (13) Lai novērstu noteikumu apiešanu attiecībā uz atbrīvojumu mazajiem uzņēmumiem un lai saglabātu minētā atbrīvojuma mērķi, nodokļa maksātājam – neatkarīgi no tā, vai tas veic vai neveic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kura piešķir atbrīvojumu, – nevajadzētu spēt izmantot atbrīvojumu, ja noteikumos paredzētā valsts robežvērtība iepriekšējā kalendārajā gadā ir pārsniegta. Šo pašu iemeslu dēļ nodokļa maksātājam, kas neveic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kura piešķir atbrīvojumu, nevajadzētu spēt izmantot atbrīvojumu, ja gada apgrozījuma Savienībā robežvērtība iepriekšējā kalendārajā gadā ir pārsniegta.

- (14) Lai mazajiem uzņēmumiem nodrošinātu pakāpenisku pāreju no atbrīvojuma uz nodokļa uzlikšanu, būtu jāļauj nodokļa maksātājiem uz ierobežotu laiku turpināt izmantot mazajiem uzņēmumiem paredzēto atbrīvojumu, ja to apgrozījums nepārsniedz valsts atbrīvojuma robežvērtību vairāk kā par noteiktu procentuālo daļu no minētās robežvērtības. Tā kā piemēroto robežvērtību līmenis starp dalībvalstīm var atšķirties, dalībvalstīm vajadzētu spēt izvēlēties piemērot vienu no divām ierosinātajām procentuālajām daļām, kamēr vien procentuālās daļas piemērošanas rezultātā no nodokļa atbrīvotā nodokļa maksātāja apgrozījums nepārsniedz kādu noteiktu summu. Ja kalendārā gada laikā gada apgrozījuma Savienībā robežvērtība ir pārsniegta, tad, ņemot vērā robežvērtības funkciju garantēt ieņēmumus, atbrīvojumu no šā brīža ir jāizbeidz piemērot.
- (15) Ja piemēro atbrīvojumu, tad mazajiem uzņēmumiem, kas izmanto atbrīvojumu dalībvalstī, kurā tie veic uzņēmējdarbību, konkrētā laikposmā vajadzētu būt piekļuvei vismaz PVN reģistrācijas procedūrai. Dalībvalstīm vajadzētu spēt pagarināt šo termiņu konkrētos gadījumos, kad ir nepieciešamas padziļinātas pārbaudes, lai nepieļautu nodokļu nemaksāšanu vai izvairīšanos no nodokļu maksāšanas.
- (16) Mazajiem uzņēmumiem, kas izmanto atbrīvojumu dalībvalstī, kurā tie veic uzņēmējdarbību, vajadzētu būt piekļuvei vismaz vienkāršotiem ziņošanas pienākumiem.
- (17) Papildus atbrīvojumam no PVN īpašie režīmi ļauj arī izmantot diferencētus nodokļa atvieglojumus. Diferencēti nodokļa atvieglojumi sarežģī situāciju un tikai nedaudz palīdz samazināt saistību izpildes slogu mazajiem uzņēmumiem. Tāpēc šis pasākums būtu jāatceļ.
- (18) Dalībvalstīm vajadzētu spēt dot nodokļa maksātājiem tiesības izvēlēties vai nu vispārējo PVN režīmu, vai īpašo režīmu mazajiem uzņēmumiem. Ja nodokļa maksātājs izmanto minētās tiesības, ir lietderīgi ļaut dalībvalstīm noteikt sīki izstrādātus noteikumus un nosacījumus minētās izvēles izmantošanai.
- (19) Ar šo direktīvu nevajadzētu noteikt jaunus reģistrācijas vai ziņošanas pienākumus mazajiem uzņēmumiem, kuri izmanto atbrīvojumu tikai dalībvalstī, kurā tie veic uzņēmējdarbību.
- (20) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, samazināt saistību izpildes slogu mazajiem uzņēmumiem, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (21) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem (*) dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (22) Lai nodrošinātu to, ka vienkāršošanas pasākumus, kas Direktīvā 2006/112/EK izklāstīti attiecībā uz īpašo režīmu mazajiem uzņēmumiem, var pienācīgi uzraudzīt, ir jāgroza Padomes Regula (ES) Nr. 904/2010 (°), lai dalībvalstu attiecīgajām kompetentajām iestādēm būtu automātiska piekļuve datiem, kas savākti no nodokļa maksātājiem, kuri izmanto atbrīvojumu no PVN mazajiem uzņēmumiem.
- (23) Lai nodrošinātu mazajiem uzņēmumiem ērtu piekļuvi noteikumiem attiecībā uz īpašo režīmu mazajiem uzņēmumiem katrā dalībvalstī, minētajiem noteikumiem vajadzētu būt publicētiem Komisijas tīmekļa vietnē.
- (24) Reģionu komiteja sniedza atzinumu 2018. gada 10. oktobrī (°).
- (25) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Direktīva 2006/112/EK un Regula (ES) Nr. 904/2010,

(*) OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

(°) Padomes Regula (ES) Nr. 904/2010 (2010. gada 7. oktobris) par administratīvu sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā (OV L 268, 12.10.2010., 1. lpp.).

(°) OV C 461, 21.12.2018., 43. lpp.

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 2006/112/EK

Direktīvu 2006/112/EK groza šādi:

- 1) direktīvas 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punktu aizstāj ar šādu:

“i) nodokļa maksātājs, kas rīkojas kā tāds, vai juridiska persona, kas nav nodokļa maksātāja, ja pārdevējs ir nodokļa maksātājs, kas rīkojas kā tāds un kam nav tiesību uz 284. pantā paredzēto atbrīvojumu mazajiem uzņēmumiem, un uz ko neattiecas 33. vai 36. pants”;
- 2) direktīvas 139. pantu groza šādi:
 - a) panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Šis direktīvas 138. panta 1. punktā paredzētais atbrīvojums neattiecas uz preču piegādi, ko veic nodokļa maksātāji, uz kuriem dalībvalstī, kurā veic piegādi, attiecas 284. pantā paredzētais atbrīvojums mazajiem uzņēmumiem.”;
 - b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Šis direktīvas 138. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētais atbrīvojums neattiecas uz akcīzes preču piegādi, ko veic nodokļa maksātāji, uz kuriem dalībvalstī, kurā veic piegādi, attiecas 284. pantā paredzētais atbrīvojums mazajiem uzņēmumiem.”;
- 3) direktīvas 167.a pantu groza šādi:
 - a) panta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Dalībvalstis, kuras piemēro šā panta pirmajā daļā minēto izvēles shēmu, nosaka robežvērtību nodokļa maksātājiem, kas izmanto shēmu to teritorijā, pamatojoties uz nodokļa maksātāja gada apgrozījumu, kas aprēķināts saskaņā ar 288. pantu. Šī robežvērtība nevar pārsniegt EUR 2 000 000 vai līdzvērtīgu summu attiecīgās valsts valūtā.”;
 - b) panta trešo daļu svītros;
- 4) direktīvas 169. panta a) punktu aizstāj ar šādu:

“a) darījumiem, uz kuriem neattiecas 284. pantā paredzētais atbrīvojums un kuri ir saistīti ar 9. panta 1. punkta otrajā daļā minētajām darbībām un veikti ārpus dalībvalsts, kur nodoklis ir maksājams vai samaksāts, un attiecībā uz kuriem PVN būtu atskaitāms, ja šie darījumi būtu veikti attiecīgajā dalībvalstī.”;
- 5) direktīvas 220.a panta 1. punktā pievieno šādu apakšpunktu:

“c) ja nodokļa maksātājs izmanto 284. pantā paredzēto atbrīvojumu mazajiem uzņēmumiem.”;
- 6) direktīvas 270. panta a) punktu aizstāj ar šādu:

“a) viņu piegādāto preču un sniegto pakalpojumu gada kopējā vērtība bez PVN par vairāk nekā EUR 35 000 (vai līdzvērtīgu summu attiecīgās valsts valūtā) nepārsniedz gada apgrozījuma summu, ko izmanto kā atsauci nodokļa maksātājiem, uz kuriem attiecas 284. pantā paredzētais atbrīvojums mazajiem uzņēmumiem.”;
- 7) direktīvas 272. panta 1. punkta d) apakšpunktu svītros;
- 8) direktīvas XII sadaļas 1. nodaļā iekļauj šādu iedaļu:

“-1. Iedaļa

Definīcijas

280.a pants

Šajā nodaļā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “gada apgrozījums dalībvalstī” ir nodokļa maksātāja attiecīgajā dalībvalstī kalendārā gada laikā piegādāto preču un sniegto pakalpojumu gada kopējā vērtība bez PVN;
- 2) “gada apgrozījums Savienībā” ir nodokļa maksātāja Kopienas teritorijā kalendārā gada laikā piegādāto preču un sniegto pakalpojumu gada kopējā vērtība bez PVN.”;

9) direktīvas XII sadaļas 1. nodaļas 2. iedaļas virsrakstu aizstāj ar šādu:

“Atbrīvojumi”;

10) direktīvas 282. pantu aizstāj ar šādu:

“282. pants

Šajā iedaļā paredzētie atbrīvojumi attiecas uz mazo uzņēmumu veikto preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu.”;

11) direktīvas 283. panta 1. punkta c) apakšpunktu svīturo;

12) direktīvas 284. pantu aizstāj ar šādu:

“284. pants

1. Dalībvalstis var atbrīvot no nodokļa preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu, ko minēto dalībvalstu teritorijā veic nodokļa maksātāji, kuri veic uzņēmējdarbību minētajā teritorijā un kuru gada apgrozījums dalībvalstī, kas attiecināms uz šādu preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu, nepārsniedz robežvērtību, ko šā atbrīvojuma piemērošanai noteikušas minētās dalībvalstis. Šī robežvērtība nepārsniedz EUR 85 000 vai līdzvērtīgu summu attiecīgās valsts valūtā.

Pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, dalībvalstis var noteikt atšķirīgas robežvērtības attiecībā uz dažādām uzņēmējdarbības nozarēm. Tomēr neviena no šīm robežvērtībām nepārsniedz EUR 85 000 vai līdzvērtīgu summu attiecīgās valsts valūtā.

Dalībvalstis nodrošina, ka nodokļa maksātājs, kuram ir tiesības uz vairāk nekā vienas nozares robežvērtībām, var izmantot tikai vienu no šīm robežvērtībām.

Dalībvalsts noteiktās robežvērtības nedrīkst atšķirties nodokļa maksātājiem, kas veic uzņēmējdarbību, un tiem, kuri neveic uzņēmējdarbību minētajā dalībvalstī.

2. Dalībvalstis, kuras ir ieviesušas atbrīvojumu saskaņā ar 1. punktu, piešķir minēto atbrīvojumu arī preču piegādēm un pakalpojumu sniegšanai savā teritorijā, kuras īsteno nodokļa maksātāji, kas veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, ar noteikumu, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) attiecīgā nodokļa maksātāja gada apgrozījums Savienībā nepārsniedz EUR 100 000;

b) piegādāto preču un sniegto pakalpojumu vērtība dalībvalstī, kurā nodokļa maksātājs neveic uzņēmējdarbību, nepārsniedz robežvērtību, ko minētajā dalībvalstī piemēro, lai piešķirtu atbrīvojumu nodokļa maksātājiem, kuri veic uzņēmējdarbību minētajā dalībvalstī.

3. Neatkarīgi no 292.b panta, lai nodokļa maksātājs varētu izmantot atbrīvojumu dalībvalstī, kurā minētais nodokļa maksātājs neveic uzņēmējdarbību, tas:

a) sniedz iepriekšēju paziņojumu uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalstij; un

b) atbrīvojuma piemērošanai tiek identificēts ar individuālu numuru tikai uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalstī.

Pirmās daļas b) apakšpunktā minētās identifikācijas nolūkos dalībvalstis var izmantot individuālo PVN identifikācijas numuru, kas nodokļa maksātājam jau ir piešķirts saistībā ar minētā maksātāja pienākumiem saskaņā ar iekšējo sistēmu, vai piemērot PVN numuru vai jebkāda cita numuru struktūru.

Pirmās daļas b) apakšpunktā minētajam individuālajam identifikācijas numuram ir sufikss "EX", vai arī sufiksu "EX" pievieno minētajam numuram.

4. Nodokļa maksātājs ar iepriekšēja paziņojuma atjauninājumu informē uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsti par visām izmaiņām informācijā, kas iepriekš sniegta saskaņā ar 3. punkta pirmo daļu, tostarp par nodomu izmantot atbrīvojumu dalībvalstī vai dalībvalstīs, kas nav norādītas iepriekšējā paziņojumā un par lēmumu izbeigt atbrīvojuma shēmas piemērošanu dalībvalstī vai dalībvalstīs, kurās minētais nodokļa maksātājs neveic uzņēmējdarbību.

Shēmas piemērošanas izbeigšana stājas spēkā no pirmās dienas nākamajā kalendārā ceturksnī pēc informācijas saņemšanas no nodokļa maksātāja vai, ja šāda informācija tiek saņemta kalendārā ceturkšņa pēdējā mēnesī, – no nākamā kalendārā ceturkšņa otrā mēneša pirmās dienas.

5. Atbrīvojumu piemēro attiecībā uz dalībvalsti, kurā nodokļa maksātājs neveic uzņēmējdarbību un kurā minētais nodokļa maksātājs paredz izmantot atbrīvojumu, saskaņā ar:

- a) iepriekšēju paziņojumu – no datuma, kad uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts informē nodokļa maksātāju par individuālo identifikācijas numuru; vai
- b) ar iepriekšēja paziņojuma atjauninājumu – no datuma, kad uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts pēc nodokļu maksātāja izdarītā atjauninājuma ir apstiprinājusi numuru.

Pirmajā daļā minētais datums ir ne vēlāk kā 35 darbdienu pēc tam, kad saņemts iepriekšējs paziņojums vai iepriekšēja paziņojuma atjauninājums, kas minēti 3. punkta pirmajā daļā un 4. punkta pirmajā daļā, izņemot īpašus gadījumus, kad, lai novērstu nodokļu nemaksāšanu vai izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, dalībvalstis var pieprasīt papildu laiku, lai veiktu vajadzīgās pārbaudes.

6. Šajā pantā minētajai summai atbilstīgo vērtību attiecīgās valsts valūtā aprēķina, piemērojot valūtas maiņas kursu, ko publicējusi Eiropas Centrālā banka 2018. gada 18. janvārī.”;

13) direktīvā iekļauj šādus pantus:

“284.a pants

1. Šis direktīvas 284. panta 3. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minētajā iepriekšējā paziņojumā ir vismaz šāda informācija:

- a) nodokļa maksātāja nosaukums, darbības veids, juridiskā forma un adrese;
- b) dalībvalsts vai dalībvalstis, kurās nodokļa maksātājs paredz izmantot atbrīvojumu;
- c) dalībvalstī, kurā nodokļa maksātājs veic uzņēmējdarbību, un katrā no pārējām dalībvalstīm piegādāto preču un/vai sniegto pakalpojumu kopējā vērtība iepriekšējā kalendārajā gadā;
- d) dalībvalstī, kurā nodokļa maksātājs veic uzņēmējdarbību, un katrā no pārējām dalībvalstīm piegādāto preču un/vai sniegto pakalpojumu kopējā vērtība kārtējā kalendārajā gadā pirms paziņojuma.

Šā punkta pirmās daļas c) apakšpunktā minētā informācija ir jāsniedz par katru iepriekšējo kalendāro gadu, kurš ietilpst laikposmā, kas minēts 288.a panta 1. punkta pirmajā daļā, attiecībā uz ikvienu dalībvalsti, kura piemēro tajā noteikto iespēju.

2. Ja nodokļa maksātājs saskaņā ar 284. panta 4. punktu informē uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsti par to, ka tas paredz izmantot atbrīvojumu dalībvalstī vai dalībvalstīs, kas nav norādītas iepriekšējā paziņojumā, minētajam maksātājam nav pienākuma sniegt šā panta 1. punktā minēto informāciju, ja minētā informācija jau ir iekļauta ziņojumos, kas ir iepriekš iesniegti saskaņā ar 284.b pantu.

Pirmajā daļā minētā iepriekšējā paziņojuma atjauninājumā norāda individuālo identifikācijas numuru, kas minēts 284. panta 3. punkta b) apakšpunktā.

284.b pants

1. Nodokļa maksātājs, kas izmanto 284. panta 1. punktā paredzēto atbrīvojumu dalībvalstī, kurā minētais maksātājs neveic uzņēmējdarbību, saskaņā ar 284. panta 3. un 4. punktā noteikto procedūru, par katru kalendāro ceturksni uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalstij sniedz turpmāk norādīto informāciju, tostarp 284. panta 3. punkta b) apakšpunktā minēto individuālo identifikācijas numuru:

- a) piegādāto preču un sniegto pakalpojumu kopējā vērtība kalendārajā ceturksnī uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalstī, vai “0”, ja nav veiktas preču piegādes vai pakalpojumu sniegšana;
- b) piegādāto preču un sniegto pakalpojumu kopējā vērtība kalendārajā ceturksnī katrā no dalībvalstīm, kuras nav uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts, vai “0”, ja nav veiktas preču piegādes vai pakalpojumu sniegšana.

2. Nodokļa maksātājs 1. punktā minēto informāciju paziņo viena mēneša laikā pēc kalendārā ceturkšņa beigām.

3. Ja 284. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētā gada apgrozījuma Savienībā robežvērtība ir pārsniegta, nodokļa maksātājs 15 darba dienu laikā informē uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsti. Vienlaikus nodokļa maksātājam ir pienākums paziņot to 1. punktā minēto preču un pakalpojumu vērtību, kas piegādātas vai kas sniegti no kārtējā kalendārā ceturkšņa sākuma līdz dienai, kad pārsniegta gada apgrozījuma Savienībā robežvērtība.

284.c pants

1. Šīs direktīvas 284.a panta 1. punkta c) un d) apakšpunkta un 284.b panta 1. punkta nolūkos piemēro turpmāk minēto:

- a) vērtību veido 288. pantā uzskaitītās summas;
- b) vērtības izsaka euro;
- c) ja dalībvalsts, kas piešķir atbrīvojumu, piemēro dažādas robežvērtības, kā minēts 284. panta 1. punkta otrajā daļā, nodokļa maksātājam attiecībā uz minēto dalībvalsti ir pienākums atsevišķi uzrādīt piegādāto preču un/vai sniegto pakalpojumu kopējo vērtību attiecībā uz katru robežvērtību, kas var būt piemērojama.

Pirmās daļas b) apakšpunkta nolūkos dalībvalstis, kuras nav pieņēmušas euro, var prasīt, ka vērtības izsaka to valsts valūtā. Ja preču piegādes veiktas vai pakalpojumi sniegti citās valūtās, nodokļa maksātājs izmanto maiņas kursu, kas ir spēkā kalendārā gada pirmajā dienā. Konvertāciju veic, piemērojot valūtas maiņas kursu, kuru Eiropas Centrālā banka publicējusi attiecīgajai dienai vai, ja attiecīgajai dienai nav šādas publikācijas, tad nākamajai publikācijas dienai.

2. Uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts var prasīt, lai saskaņā ar minētās dalībvalsts paredzētiem nosacījumiem 284. panta 3. un 4. punktā un 284.b panta 1. un 3. punktā minētā informācija tiktu iesniegta elektroniski.

284.d pants

1. Nodokļa maksātājam, kurš izmanto atbrīvojumu dalībvalstī, kurā minētais nodokļa maksātājs neveic uzņēmējdarbību, attiecībā uz preču piegādēm un pakalpojumu sniegšanu, uz ko attiecas atbrīvojums minētajā dalībvalstī, nav pienākuma:

- a) būt reģistrētam kā PVN maksātājam, ievērojot 213. un 214. pantu;
- b) iesniegt PVN deklarāciju, ievērojot 250. pantu.

2. Nodokļa maksātājam, kurš izmanto atbrīvojumu uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalstī un ikvienā citā dalībvalstī, kurā minētais nodokļa maksātājs neveic uzņēmējdarbību, nav pienākuma attiecībā uz preču piegādēm un pakalpojumu sniegšanu, uz ko attiecas atbrīvojums uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalstī, iesniegt PVN deklarāciju, ievērojot 250. pantu.

3. Atkāpjoties no šā panta 1. un 2. punkta, ja nodokļa maksātājs neievēro 284.b pantā paredzētos noteikumus, dalībvalstis var prasīt, ka šāds nodokļa maksātājs izpilda savus PVN pienākumus, piemēram, tos, kas minēti šā panta 1. punktā.

284.e pants

Uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts nekavējoties vai nu deaktivē 284. panta 3. punkta b) apakšpunktā minēto identifikācijas numuru, vai, ja nodokļa maksātājs turpina izmantot atbrīvojumu citā dalībvalstī vai citās dalībvalstīs, pielāgo informāciju, kas saņemta, ievērojot 284. panta 3. un 4. punktu, par attiecīgo dalībvalsti vai dalībvalstīm šādos gadījumos:

- a) nodokļa maksātāja deklarēto piegādāto preču un sniegto pakalpojumu kopējā vērtība pārsniedz 284. panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto summu;
- b) dalībvalsts, kas piešķir atbrīvojumu, ir paziņojusi, ka nodokļa maksātājam nav tiesību uz atbrīvojumu vai ka atbrīvojums vairs netiek piemērots minētajā dalībvalstī;
- c) nodokļa maksātājs ir informējis par savu lēmumu beigt piemērot atbrīvojumu; vai
- d) nodokļa maksātājs ir informējis, ka tā darbība ir izbeigta, vai arī to kādā citā veidā var pieņemt.”;

14) direktīvas 285., 286. un 287. pantu svītros;

15) direktīvas 288. pantu aizstāj ar šādu:

“288. pants

1. Gada apgrozījums, ko ņem par pamatu 284. pantā paredzētā atbrīvojuma piemērošanai, sastāv no šādām summām bez PVN:

- a) piegādāto preču un sniegto pakalpojumu vērtība, ciktāl šīm precēm un pakalpojumiem būtu uzliedzams nodoklis, ja tos piegādātu vai sniegtu no nodokļa neatbrīvota persona;

- b) to darījumu vērtība, kuri ir atbrīvoti, atskaitot iepriekšējā stadijā samaksāto PVN, ievērojot 110. vai 111. pantu vai 125. panta 1. punktu;
 - c) to darījumu vērtība, kuri ir atbrīvoti, ievērojot 146. līdz 149. pantu un 151., 152. un 153. pantu;
 - d) to darījumu vērtība, kuri ir atbrīvoti, ievērojot 138. pantu, ja piemērojams minētajā pantā paredzētais atbrīvojums;
 - e) darījumu ar nekustamajiem īpašumiem, 135. panta 1. punkta b) līdz g) apakšpunktā norādīto finanšu darījumu un apdrošināšanas un pārapirošināšanas pakalpojumu vērtība, ja vien šie darījumi nav palīgdarījumi.
2. Aprēķinot 1. punktā minēto apgrozījumu, neņem vērā nodokļa maksātāja materiālo vai nemateriālo kapitālieguldījuma preču atsavināšanu.”;

16) direktīvā iekļauj šādu pantu:

“288.a pants

1. Nodokļa maksātājs, neatkarīgi no tā, vai tas ir vai nav reģistrēts dalībvalstī, kura piešķir 284. panta 1. punktā paredzēto atbrīvojumu, nevar izmantot minēto atbrīvojumu viena kalendārā gada laikā, ja saskaņā ar minēto punktu noteiktā robežvērtība iepriekšējā kalendārajā gadā ir pārsniegta. Dalībvalsts, kura piešķir atbrīvojumu, var pagarināt šo periodu līdz diviem kalendārajiem gadiem.

Ja kalendārajā gadā 284. panta 1. punktā minēto robežvērtību pārsniedz:

- a) ne vairāk kā par 10 %, nodokļa maksātājs minētajā kalendārajā gadā var turpināt izmantot 284. panta 1. punktā paredzēto atbrīvojumu;
- b) vairāk nekā par 10 %, tad 284. panta 1. punktā paredzēto atbrīvojumu no tā brīža pārstāj piemērot.

Neatkarīgi no otrās daļas a) un b) apakšpunkta dalībvalstis var noteikt ierobežojumu 25 % apmērā vai atļaut nodokļa maksātājam tajā kalendārajā gadā, kurā robežvērtība ir pārsniegta, turpināt izmantot 284. panta 1. punktā paredzēto atbrīvojumu, nepiemērojot nekādu ierobežojumu. Tomēr šis ierobežojums vai atļauja nedrīkst novest pie tā, ka tiek piešķirts atbrīvojums nodokļa maksātājam, kura apgrozījums dalībvalstī, kas piešķir atbrīvojumu, pārsniedz EUR 100 000.

Atkāpjoties no otrās un trešās daļas, dalībvalstis var noteikt, ka 284. panta 1. punktā paredzēto atbrīvojumu izbeidz piemērot no brīža, kad ir pārsniegta saskaņā ar minēto punktu noteiktā robežvērtība.

2. Nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kura piešķir 284. panta 1. punktā paredzēto atbrīvojumu, nevar izmantot minēto atbrīvojumu, ja 284. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētā gada apgrozījuma Savienībā robežvērtība iepriekšējā kalendārajā gadā ir pārsniegta.

Ja kalendārajā gadā tiek pārsniegta 284. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētā gada apgrozījuma Savienībā robežvērtība, 284. panta 1. punktā paredzēto atbrīvojumu, kas piešķirts nodokļu maksātājam, kurš neveic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kura piešķir minēto atbrīvojumu, no tā brīža pārtrauc piemērot.

3. Šā panta 1. punktā minētajai summai atbilstīgo vērtību attiecīgās valsts valūtā aprēķina, piemērojot valūtas maiņas kursu, ko publicējusi Eiropas Centrālā banka 2018. gada 18. janvārī.”;

17) direktīvas 290. panta otro teikumu aizstāj ar šādu:

“Dalībvalstis var paredzēt sīki izstrādātus noteikumus un nosacījumus minētās iespējas piemērošanai.”;

18) direktīvas 291. un 292. pantu svīturo;

19) direktīvas XII sadaļas 1. nodaļā iekļauj šādu iedaļu:

“2.a iedaļa

No nodokļa atbrīvoto mazo uzņēmumu pienākumu vienkāršošana

292.a pants

Šis iedaļas nolūkos “atbrīvotais mazais uzņēmums” ir jebkurš nodokļa maksātājs, kas izmanto atbrīvojumu dalībvalstī, kurā ir jāmaksā PVN, kā paredzēts 284. panta 1. un 2. punktā.

292.b pants

Neskarot 284. panta 3. punktu, dalībvalstis atbrīvos mazos uzņēmumus, kuri veic uzņēmējdarbību to teritorijā un kuri izmanto atbrīvojumu vienīgi minētajā teritorijā, var atbrīvot no pienākuma paziņot savas darbības sākumu saskaņā ar 213. pantu un būt identificētiem ar individuālu numuru saskaņā ar 214. pantu, izņemot gadījumus, kad šie uzņēmumi veic darījumus, uz kuriem attiecas 214. panta b), d) vai e) apakšpunkts.

Ja pirmajā daļā minēto iespēju neizmanto, dalībvalstis ievieš procedūru šādu atbrīvoto mazo uzņēmumu identifikācijai, izmantojot individuālu numuru. Identifikācijas procedūra nevar būt ilgāka par 15 darba dienām, izņemot īpašus gadījumus, kad, lai novērstu nodokļu nemaksāšanu vai izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, dalībvalstīm var būt vajadzīgs papildu laiks, lai veiktu vajadzīgās pārbaudes.

292.c pants

Dalībvalstis atbrīvos mazos uzņēmumus, kas veic uzņēmējdarbību to teritorijā un kuri izmanto atbrīvojumu vienīgi minētajā teritorijā, var atbrīvot no pienākuma iesniegt PVN deklarāciju, kas paredzēta 250. pantā.

Ja pirmajā daļā minēto iespēju neizmanto, dalībvalstis atļauj šādiem atbrīvotajiem mazajiem uzņēmumiem iesniegt vienkāršotu PVN deklarāciju, kas attiecas uz vienu kalendāro gadu. Tomēr atbrīvotie mazie uzņēmumi var izvēlēties piemērot taksācijas periodu, kas noteikts saskaņā ar 252. pantu.

292.d pants

Dalībvalstis var atbrīvotos mazos uzņēmumus atbrīvot no dažiem vai visiem pienākumiem, kas minēti 217. līdz 271. pantā.”;

20) direktīvas XII sadaļas 1. nodaļas 3. iedaļu svītrot;

21) direktīvas 314. panta c) punktu aizstāj ar šādu:

“c) cits nodokļa maksātājs, ciktāl uz šā cita nodokļa maksātāja veiktām preču piegādēm attiecas atbrīvojums mazajiem uzņēmumiem, kas paredzēts 284. pantā, un ciktāl šīs piegādes attiecas uz kapitālieguldījumu precēm;”;

22) direktīvas 334. panta c) punktu aizstāj ar šādu:

“c) cita nodokļa maksātāja interesēs, ciktāl šā cita nodokļa maksātāja preču piegādes veiktas saskaņā ar līgumu, kurā noteikts, ka par pārdošanu ir maksājama komisijas maksa, un ja uz tām attiecas atbrīvojums mazajiem uzņēmumiem, kas paredzēts 284. pantā, un ciktāl šīs piegādes attiecas uz kapitālieguldījumu precēm;”.

*2. pants***Grozījumi Regulā (ES) Nr. 904/2010**

Regulu (ES) Nr. 904/2010 groza šādi:

1) regulas 17. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā pievieno šādu apakšpunktu:

“g) informāciju, kas ievākta, ievērojot Direktīvas 2006/112/EK 284. panta 3. un 4. punktu un 284.b pantu.”;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem tehnisko kārtību šā panta 1. punktā minētās informācijas automatizētam pieprasījumam. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.”;

2) regulas 21. pantā iekļauj šādu punktu:

“2.b Attiecībā uz 17. panta 1. punkta g) apakšpunktā minēto informāciju nodrošina piekļuvi vismaz šādiem datiem:

a) no nodokļa atbrīvotu nodokļa maksātāju individuālie identifikācijas numuri, ko izdevusi dalībvalsts, kas sniedz informāciju;

- b) no nodokļa atbrīvoto un ar a) punktā minēto individuālo identifikācijas numuru identificēto nodokļa maksātāju nosaukums, darbība, juridiskā forma un adrese;
- c) dalībvalsts vai dalībvalstis, kurās nodokļa maksātājs izmanto atbrīvojumu;
- d) diena, kad sākās atbrīvojuma piemērošana attiecībā uz nodokļa maksātāju dalībvalstī vai dalībvalstīs;
- e) informācija, kas minēta Direktīvas 2006/112/EK 284.a panta 1. punkta pirmās daļas c) un d) apakšpunktā;
- f) to preču un/vai pakalpojumu kopējā vērtība kalendārajā ceturksnī, ko piegādājis un/vai sniedzis katrs nodokļa maksātājs, kam ir a) apakšpunktā minētais individuālais identifikācijas numurs, dalībvalstī, kurā nodokļa maksātājs veic uzņēmējdarbību;
- g) to preču un/vai pakalpojumu kopējā vērtība kalendārajā ceturksnī, ko piegādājis un/vai sniedzis katrs nodokļa maksātājs, kam ir a) apakšpunktā minētais individuālais identifikācijas numurs, katrā no dalībvalstīm, kas nav dalībvalsts, kurā nodokļa maksātājs veic uzņēmējdarbību;
- h) diena, kad nodokļa maksātāja gada apgrozījums Savienībā ir pārsniedzis summu, kas minēta Direktīvas 2006/112/EK 284. panta 2. punkta a) apakšpunktā;
- i) diena, kad stājas spēkā nodokļa maksātāja lēmums brīvprātīgi izbeigt izmantot atbrīvojumu, un dalībvalsts vai dalībvalstis, kurās notiek izbeigšana;
- j) diena, kad nodokļa maksātāja darbības ir izbeigtas, un attiecīgā dalībvalsts vai dalībvalstis.

Pirmās daļas e) līdz g) apakšpunktā minētās vērtības norāda atsevišķi katrai robežvērtībai, kas var būt piemērojama, ievērojot Direktīvas 2006/112/EK 284. panta 1. punkta otro daļu.”;

3) regulas 31. pantā pievieno šādu punktu:

“2.a Katra dalībvalsts elektroniski sniedz apstiprinājumu, ka nodokļa maksātājs, kuram ir piešķirts Direktīvas 2006/112/EK 284. panta 3. punktā minētais individuālais identifikācijas numurs, ir atbrīvotais mazais uzņēmums. Apstiprinājumā norāda dalībvalsti vai dalībvalstis, kurās nodokļa maksātājs izmanto atbrīvojumu.”;

4) regulas 32. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. “Komisija, pamatojoties uz dalībvalstu sniegto informāciju, savā tīmekļa vietnē publicē ziņas par noteikumiem, kas apstiprināti katrā dalībvalstī, kura transponē Direktīvas 2006/112/EK 167.a pantu, XI sadaļas 3. nodaļu un XII sadaļas 1. nodaļu.”;

5) regulā iekļauj šādu nodaļu:

“Xa NODAĻA

NOTEIKUMI PAR DIREKTĪVAS 2006/112/EK XII SADAĻAS 1. NODAĻĀ MINĒTO ĪPAŠO REŽĪMU

37.a pants

1. Uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kuras piešķir atbrīvojumu, elektroniski nosūta šādu informāciju 15 darba dienu laikā no dienas, kad minētā informācija kļūst pieejama:

- a) attiecībā uz nodokļa maksātājiem, kuri ir snieguši iepriekšēju paziņojumu vai paziņojuma atjauninājumu, kas minēti Direktīvas 2006/112/EK 284. panta 3. vai 4. punktā, – informāciju, kas minēta šīs regulas 21. panta 2.b punkta a) un d) apakšpunktā;
- b) attiecībā uz nodokļa maksātājiem, kuru gada apgrozījums Savienībā ir pārsniedzis summu, kas minēta Direktīvas 2006/112/EK 284. panta 2. punkta a) apakšpunktā, – informāciju, kas minēta šīs regulas 21. panta 2. b punkta a) un h) apakšpunktā;
- c) attiecībā uz nodokļa maksātājiem, kuri nav ievērojuši noteikumus, kas paredzēti Direktīvas 2006/112/EK 284. b pantā, – šīs neievērošanas faktu un informāciju, kas minēta šīs regulas 21. panta 2.b punkta a) apakšpunktā;

2. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem tehnisko kārtību, tostarp kopējo elektronisko ziņojumu, kādā jāiesniedz šā panta 1. punktā minētā informācija. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

37.b pants

1. Dalībvalsts, kurai nodokļa maksātājs ir sniedzis iepriekšēju paziņojumu vai tam sekojošu atjauninājumu saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 284. panta 3. vai 4. punktu, pirms nodokļa maksātāja identificēšanas vai individuālā identifikācijas numura apstiprināšanas nodokļa maksātājam, pamatojoties uz nodokļa maksātāja deklarēto piegādāto preču un sniegto pakalpojumu kopējām vērtībām, aprēķina, vai kārtējā vai iepriekšējā kalendārā gadā nav tikusi pārsniegta minētās direktīvas 284. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētā gada apgrozījuma Savienībā robežvērtība.
2. Dalībvalsts, kas piešķir atbrīvojumu, 15 darba dienu laikā pēc tam, kad tā saņēmusi šīs regulas 37.a panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto informāciju, elektroniski apstiprina uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts kompetentajām iestādēm to, ka, pamatojoties uz nodokļa maksātāja deklarēto piegādāto preču un sniegto pakalpojumu kopējām vērtībām, Direktīvas 2006/112/EK 284. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētā gada apgrozījuma robežvērtība kārtējā kalendārā gadā nav pārsniegta un ka minētās direktīvas 288.a panta 1. punktā minētie nosacījumi ir izpildīti.
3. Dalībvalsts, kas piešķir atbrīvojumu, nekavējoties elektroniski paziņo uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts kompetentajām iestādēm datumu, no kura nodokļa maksātājam vairs nav tiesību uz atbrīvojumu saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 288.a panta 1. punktu.
4. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem tehnisko kārtību, tostarp kopējo elektronisko ziņojumu, šā panta 2. un 3. punktā minētajai paziņošanai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.”

3. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis līdz 2024. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas 1. panta prasības. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Tās minētos noteikumus piemēro no 2025. gada 1. janvāra.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šīs direktīvas 1. pants.

4. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šīs direktīvas 2. pantu piemēro no 2025. gada 1. janvāra.

5. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2020. gada 18. februārī

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
Z. MARIC

II

(Nelegislatīvi akti)

LĒMUMI

PADOMES LĒMUMS (ES) 2020/286

(2020. gada 27. februāris)

par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā ir jāieņem Narkotisko vielu komisijas sešdesmit trešajā sanāksmē par vienas vielas iekļaušanu Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijas pret narkotisko un psihotropo vielu nelegālu apriti I tabulas vielu sarakstā

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 207. panta 4. punkta pirmo daļu saistībā ar 218. panta 9. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Apvienoto Nāciju Organizācijas 1988. gada Konvencija pret narkotisko un psihotropo vielu nelegālu apriti ("konvencija") stājās spēkā 1990. gada 11. novembrī un Savienība to noslēdza ar Padomes Lēmumu 90/611/EEK ⁽¹⁾.
- (2) Saskaņā ar konvencijas 12. panta 2.–7. punktu konvencijas tabulās, kurās ir uzskaitīti narkotisko vielu prekursori, var pievienot jaunas vielas.
- (3) Narkotisko vielu komisijai tās sešdesmit trešajā sanāksmē 2020. gada 2.–6. martā Vīnē ir jāpieņem lēmums par vienas vielas iekļaušanu konvencijas I tabulā.
- (4) Ir lietderīgi noteikt nostāju, kas Savienības vārdā ir jāieņem Narkotisko vielu komisijā, jo lēmums radīs juridiskas sekas Savienībai un tas var būtiski ietekmēt Savienības tiesību aktu saturu, proti, Padomes Regulu (EK) Nr. 111/2005 ⁽²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 273/2004 ⁽³⁾.
- (5) Saskaņā ar Starptautiskās Narkotiku kontroles padomes novērtējumu vielu – metil-*alfa*-fenilacetoacetātu (MAPA) – bieži izmanto amfetamīna un metamfetamīna nelikumīgai ražošanai. Ir pierādījumi, ka minēto narkotisko vielu un psihotropo vielu nelegālās izgatavošanas apjoms un mērogs rada nopietnas sabiedrības veselības vai sociālās problēmas tādā mērā, kas pamato starptautiskās kontroles piemērošanu metil-*alfa*-fenilacetoacetātam (MAPA). Amfetamīna un metamfetamīna nelikumīga ražošana Savienībā rada būtiskas sabiedrības veselības un sociālās problēmas. Ar metil-*alfa*-fenilacetoacetāta (MAPA) nelikumīgu tirdzniecību saistīti incidenti notiek aizvien biežāk un lielākos apjomos, un organizētās noziedzības grupas Savienībā nelikumīgi eksportē amfetamīnu un metamfetamīnu uz trešām valstīm.

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 90/611/EEK (1990. gada 22. oktobris) par Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijas pret narkotisko un psihotropo vielu nelikumīgu tirdzniecību noslēgšanu Eiropas Ekonomikas kopienas vārdā (OV L 326, 24.11.1990., 56. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 111/2005 (2004. gada 22. decembris), ar ko paredz noteikumus par uzraudzību attiecībā uz narkotisko vielu prekursoru tirdzniecību starp Savienību un trešām valstīm (OV L 22, 26.1.2005., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 273/2004 (2004. gada 11. februāris) par narkotisko vielu prekursoriem (OV L 47, 18.2.2004., 1. lpp.).

(6) Savienības nostāja būtu jāpauž tām Savienības dalībvalstīm, kuras ir Narkotisko vielu komisijas locekles,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Nostāja, kas Savienības vārdā ir jāieņem Narkotisko vielu komisijas sešdesmit trešajā sanāksmē, ir iekļaut vielu – metil-alfa-fenilacetoacetāts (MAPA) – konvencijas I tabulā.

2. pants

Lēmuma 1. pantā noteikto nostāju, rīkojoties kopīgi, pauž Savienības dalībvalstis, kas ir Narkotisko vielu komisijas locekles.

3. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Briselē, 2020. gada 27. februārī

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. HORVAT*

PADOMES LĒMUMS (ES) 2020/287

(2020. gada 27. februāris)

par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem attiecīgajās Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas komitejās attiecībā uz priekšlikumiem par izmaiņām ANO Noteikumos Nr. 10, 26, 28, 46, 48, 51, 55, 58, 59, 62, 79, 90, 106, 107, 110, 117, 121, 122, 128, 144, 148, 149, 150, 151 un 152, attiecībā uz priekšlikumiem par izmaiņām Vispārējos tehniskajos noteikumos Nr. 3, 6 un 16, attiecībā uz priekšlikumu par grozījumiem Konsolidētajā rezolūcijā R.E.5 un attiecībā uz priekšlikumiem par atļaujām izstrādāt VTN Nr. 6 grozījumu un izstrādāt jaunus VTN par elektrotransportlīdzekļu jaudas noteikšanu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu saistībā ar 218. panta 9. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Ar Padomes Lēmumu 97/836/EK ⁽¹⁾ Savienība pievienojās Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas (ANO EEK) Nolīgumam vienotu tehnisko prasību apstiprināšanai riteņu transportlīdzekļiem, aprīkojumam un detaļām, ko var uzstādīt un/vai lietot riteņu transportlīdzekļos, un par nosacījumiem to apstiprinājumu savstarpējai atzīšanai, kas piešķirti, pamatojoties uz šīm prasībām ("Pārskatītais 1958. gada nolīgums"). Pārskatītais 1958. gada nolīgums stājās spēkā 1998. gada 24. martā.
- (2) Ar Padomes Lēmumu 2000/125/EK ⁽²⁾ Savienība pievienojās Nolīgumam par vispārēju tehnisko noteikumu apstiprināšanu riteņu transportlīdzekļiem, aprīkojumam un detaļām, ko var uzstādīt un/vai lietot riteņu transportlīdzekļos ("Paralēlais nolīgums"). Paralēlais nolīgums stājās spēkā 2000. gada 15. februārī.
- (3) Ievērojot Pārskatītā 1958. gada nolīguma 1. pantu un Paralēlā nolīguma 6. pantu, ANO EEK Transportlīdzekļu noteikumu harmonizācijas Pasaules forums (WP.29) attiecīgā gadījumā var pieņemt priekšlikumus par izmaiņām ANO Noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar Pārskatīto 1958. gada nolīgumu ("ANO Noteikumi") Nr. 10, 26, 28, 46, 48, 51, 55, 58, 59, 62, 79, 90, 106, 107, 110, 117, 121, 122, 128, 144, 148, 149, 150, 151 un 152, priekšlikumus par izmaiņām Vispārējos tehniskajos noteikumos (VTN) Nr. 3, 6 un 16, priekšlikumu par grozījumiem Konsolidētajā rezolūcijā R.E.5 un priekšlikumus par atļaujām izstrādāt VTN Nr. 6 grozījumu un izstrādāt jaunus VTN par elektrotransportlīdzekļu jaudas noteikšanu (DEVP).
- (4) Pasaules foruma 180. sesijā, kas notiks 2020. gada 10.–12. martā, WP.29 ir jāpieņem minētie akti attiecībā uz administratīvajiem noteikumiem un vienotām tehniskajām prasībām riteņu transportlīdzekļu, aprīkojuma un detaļu, ko var uzstādīt un/vai lietot riteņu transportlīdzekļos, saskaņotu ANO tehnisko noteikumu un VTN apstiprināšanai.
- (5) Ir lietderīgi noteikt nostāju, kas Savienības vārdā jāieņem WP.29 attiecībā uz ANO noteikumu priekšlikumu pieņemšanu, jo ANO noteikumi Savienībai būs saistoši un var būtiski ietekmēt Savienības tiesību aktu saturu transportlīdzekļu tipa apstiprināšanas jomā.

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 97/836/EK (1997. gada 27. novembris) par Eiropas Kopienas pievienošanu ANO Eiropas Ekonomikas komisijas Nolīgumam vienotu tehnisko prasību apstiprināšanai riteņu transportlīdzekļiem, aprīkojumam un detaļām, ko var uzstādīt un/vai lietot riteņu transportlīdzekļos, un par nosacījumiem to apstiprinājumu savstarpējai atzīšanai, kas piešķirti, pamatojoties uz šīm prasībām ("Pārskatītais 1958. gada nolīgums") (OV L 346, 17.12.1997., 78. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Lēmums 2000/125/EK (2000. gada 31. janvāris) par noslēgto Nolīgumu par vispārēju tehnisko noteikumu apstiprināšanu riteņu transportlīdzekļiem, aprīkojumam un detaļām, ko var uzstādīt un/vai lietot riteņu transportlīdzekļos ("Paralēlais nolīgums") (OV L 35, 10.2.2000., 12. lpp.).

- (6) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2007/46/EK⁽³⁾ dalībvalstu apstiprināšanas sistēmas aizstāja ar Savienības apstiprināšanas procedūru un izveidoja harmonizētu sistēmu, kas ietver administratīvus noteikumus un vispārējas tehniskās prasības visiem jaunajiem transportlīdzekļiem, sistēmām, sastāvdaļām un atsevišķām tehniskām vienībām. Ar minēto direktīvu ANO noteikumus iestrādāja ES tipa apstiprināšanas sistēmā vai nu kā tipa apstiprināšanas prasības, vai kā alternatīvas Savienības tiesību aktiem. Kopš Direktīvas 2007/46/EK pieņemšanas ANO noteikumi Savienības tiesību aktos tiek iestrādāti arvien lielākā mērā.
- (7) Ņemot vērā pieredzi un tehnikas sasniegumus, ir jāgroza vai jāpapildina prasības attiecībā uz dažiem elementiem vai rādītājiem, uz kuriem attiecas ANO Noteikumi Nr. 10, 26, 28, 46, 48, 51, 55, 58, 59, 62, 79, 90, 106, 107, 110, 117, 121, 122, 128, 144, 148, 149, 150, 151 un 152. Turklāt ir jāgroza daži VTN Nr. 3, 6 un 16 noteikumi. Visbeidzot, ir jāpieņem grozījumi Konsolidētajā rezolūcijā R.E.5 un atļaujas izstrādāt grozījumu VTN Nr. 6 un izstrādāt jaunus VTN par DEVP.
- (8) WP.29 darba dokuments ECE/TRANS/WP.29/2020/25 attiecas uz priekšlikumu par ANO Noteikumu Nr. 144 (Neatliekamās palīdzības izsaukumu sistēmas) 2. papildinājumu, kas nav gatavs balsošanai WP.29.
- (9) WP.29 darba dokuments ECE/TRANS/WP.29/2020/2 attiecas uz priekšlikumu par ANO Noteikumu Nr. 9 (Trīsriteņu transportlīdzekļu troksnis) 08. sērijas grozījumu 1. papildinājumu. Tā kā Savienībā ANO Noteikumu Nr. 9 vienotos noteikumus nepiemēro, Savienības nostāju attiecībā uz priekšlikumu ECE/TRANS/WP.29/2020/2 noteikt nav nepieciešams,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Nostāja, kas Savienības vārdā jāieņem WP.29 180. sesijā, kura notiks 2020. gada 10.–12. martā, ir balsojumā atbalstīt šā lēmuma pielikumā uzskaitītos priekšlikumus.

2. pants

Nostāja, kas Savienības vārdā jāieņem WP.29 180. sesijā, kura notiks 2020. gada 10.–12. martā, ir balsot pret priekšlikumu par ANO Noteikumu Nr. 144 (Neatliekamās palīdzības izsaukumu sistēmas) 2. papildinājumu (darba dokuments ECE/TRANS/WP.29/2020/25).

3. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Briselē, 2020. gada 27. februārī

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. HORVAT

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/46/EK (2007. gada 5. septembris), ar ko izveido sistēmu mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanai ("pamatdirektīva") (OV L 263, 9.10.2007., 1. lpp.).

PIELIKUMS

Noteikumi Nr.	Darba kārtības punkts	Dokumenta atsauce (1)
10	Priekšlikums par ANO Noteikumu Nr. 10 (Elektromagnētiskā savietojamība) 06. sērijas grozījumu 1. papildinājumu	ECE/TRANS/WP.29/2020/30
26	Priekšlikums par ANO Noteikumu Nr. 26 (Plašlietojuma vieglo automobiļu ārēji izvirzījumi) 04. sērijas grozījumiem	ECE/TRANS/WP.29/2020/26
26	Priekšlikums par ANO Noteikumu Nr. 26 (Plašlietojuma vieglo automobiļu ārēji izvirzījumi) 03. sērijas grozījumu 4. papildinājumu	ECE/TRANS/WP.29/2020/15
28	Priekšlikums par ANO Noteikumu Nr. 28 (Skaņas signālierīces) sākotnējās sērijas grozījumu 6. papildinājumu	ECE/TRANS/WP.29/2020/3
46	Priekšlikums par ANO Noteikumu Nr. 46 (Netiešās redzamības ierīces) 04. sērijas grozījumu 7. papildinājumu	ECE/TRANS/WP.29/2020/16
46	Priekšlikums par ANO Noteikumu Nr. 46 (Netiešās redzamības ierīces) 04. sērijas grozījumu 8. papildinājumu	ECE/TRANS/WP.29/2020/17
48	Priekšlikums par ANO Noteikumu Nr. 48 (Apgaismes ierīču un gaismas signālierīču uzstādīšana) jauniem 07. sērijas grozījumiem	ECE/TRANS/WP.29/2020/36, WP.29-180-07
51	Priekšlikums par ANO Noteikumu Nr. 51 (M un N kategorijas transportlīdzekļu troksnis) 03. sērijas grozījumu 6. papildinājumu	ECE/TRANS/WP.29/2020/4
55	Priekšlikums par ANO Noteikumu Nr. 55 (Mehāniskās sakabes) 02. sērijas grozījumiem	ECE/TRANS/WP.29/2020/27
58	Priekšlikums par ANO Noteikumu Nr. 58 (Aizmugurējās drošības konstrukcijas) 03. sērijas grozījumu 1. papildinājumu	ECE/TRANS/WP.29/2020/19
59	Priekšlikums par ANO Noteikumu Nr. 59 (Rezerves trokšņa slāpēšanas sistēmas) jauniem 03. sērijas grozījumiem	ECE/TRANS/WP.29/2020/7
62	Priekšlikums par ANO Noteikumu Nr. 62 (Mopēdu un motociklu aizsardzība pret aizdzišanu) 01. sērijas grozījumiem	ECE/TRANS/WP.29/2020/28
79	Priekšlikums par ANO Noteikumu Nr. 79 (Stūres iekārta) 03. sērijas grozījumu 2. papildinājumu	ECE/TRANS/WP.29/2020/11
90	Priekšlikums par ANO Noteikumu Nr. 90 (Bremžu sistēmas rezerves daļas) 02. sērijas grozījumu 5. papildinājumu	ECE/TRANS/WP.29/2020/8
106	Priekšlikums par ANO Noteikumu Nr. 106 (Lauksaimniecības transportlīdzekļu riepas) sākotnējās sērijas grozījumu 18. papildinājumu	ECE/TRANS/WP.29/2020/5
107	Priekšlikums par ANO Noteikumu Nr. 107 (M ₂ un M ₃ kategorijas transportlīdzekļi) 06. sērijas grozījumu 9. papildinājumu	ECE/TRANS/WP.29/2020/12

Noteikumi Nr.	Darba kārtības punkts	Dokumenta atsauce ⁽¹⁾
107	Priekšlikums par ANO Noteikumu Nr. 107 (M ₂ un M ₃ kategorijas transportlīdzekļi) 07. sērijas grozījumu 4. papildinājumu	ECE/TRANS/WP.29/2020/13
107	Priekšlikums par ANO Noteikumu Nr. 107 (M ₂ un M ₃ kategorijas transportlīdzekļi) 08. sērijas grozījumu 3. papildinājumu	ECE/TRANS/WP.29/2020/14
110	Priekšlikums par ANO Noteikumu Nr. 110 (CNG un LNG transportlīdzekļi) 04. sērijas grozījumu 1. papildinājumu	ECE/TRANS/WP.29/2020/20
110	Priekšlikums par ANO Noteikumu Nr. 110 (CNG un LNG transportlīdzekļi) 04. sērijas grozījumu 2. papildinājumu	ECE/TRANS/WP.29/2020/21
117	Priekšlikums par ANO Noteikumu Nr. 117 (Riepu rites pretestība, rites troksnis un saķere ar slapju virsmu) 02. sērijas grozījumu 11. papildinājumu	ECE/TRANS/WP.29/2020/6
121	Priekšlikums par ANO Noteikumu Nr. 121 (Vadības ierīču, signalizatoru un indikatoru apzīmējumi) 01. sērijas grozījumu 4. papildinājumu	ECE/TRANS/WP.29/2020/22
122	Priekšlikums par ANO Noteikumu Nr. 122 (Apsildes sistēmas) 6. papildinājumu	ECE/TRANS/WP.29/2020/23
128	Priekšlikums par ANO Noteikumu Nr. 128 sākotnējās redakcijas 10. papildinājumu	ECE/TRANS/WP.29/2020/31
144	Priekšlikums par ANO Noteikumu Nr. 144 (Neatliekamās palīdzības izsaukumu sistēmas) 1. papildinājumu	ECE/TRANS/WP.29/2020/24
144	Priekšlikums par ANO Noteikumu Nr. 144 (Neatliekamās palīdzības izsaukumu sistēmas) 01. sērijas grozījumiem	ECE/TRANS/WP.29/2020/29
148	Priekšlikums par ANO Noteikumu Nr. 148 par gaismas signālierīcēm (LSD) sākotnējās sērijas 2. papildinājumu	ECE/TRANS/WP.29/2020/32
149	Priekšlikums par ANO Noteikumu Nr. 149 par ceļa apgaismes iekārtām (RID) sākotnējās sērijas 2. papildinājumu	ECE/TRANS/WP.29/2020/33
150	Priekšlikums par ANO Noteikumu Nr. 150 par atstarojošām ierīcēm (RRD) sākotnējās sērijas 2. papildinājumu	ECE/TRANS/WP.29/2020/34
151	Priekšlikums par ANO Noteikumu Nr. 151 (Aklās zonas informācijas sistēmas (BSIS)) 1. papildinājumu	ECE/TRANS/WP.29/2020/18, WP.29-180-05
152	Priekšlikums par ANO Noteikumu Nr. 152 (Uzlabota avārijas bremzēšanas sistēma (AEBS) M ₁ un N ₁ kategorijas transportlīdzekļiem) 1. papildinājumu	ECE/TRANS/WP.29/2020/9
152	Priekšlikums par ANO Noteikumu Nr. 152 (Uzlabota avārijas bremzēšanas sistēma (AEBS) M ₁ un N ₁ kategorijas transportlīdzekļiem) 01. sērijas grozījumiem	ECE/TRANS/WP.29/2020/10

⁽¹⁾ Visi tabulā minētie dokumenti ir pieejami šeit: <http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/gen2020.html>

VTN Nr.	Darba kārtības punkts	Dokumenta atsauce
3	Priekšlikums par VTN Nr. 3 (Motociklu bremzēšana) 4. grozījumu Priekšlikums tehniskajam ziņojumam par VTN Nr. 3 (Motociklu bremzēšana) 4. grozījumu Atļauja izstrādāt grozījumus VTN Nr. 3	ECE/TRANS/WP.29/2020/47 ECE/TRANS/WP.29/2020/48 ECE/TRANS/WP.29/AC.3/47
6	Priekšlikums par VTN Nr. 6 (Drošības stiklojums) 2. grozījumu Priekšlikums tehniskajam ziņojumam par VTN Nr. 6 (Drošības stiklojums) 2. grozījumu Atļauja izstrādāt grozījumus VTN Nr. 6	ECE/TRANS/WP.29/2020/43 ECE/TRANS/WP.29/2020/44 ECE/TRANS/WP.29/AC.3/52
6	Priekšlikums par VTN Nr. 6 (Drošības stiklojums) 3. grozījumu Priekšlikums tehniskajam ziņojumam par VTN Nr. 6 (Drošības stiklojums) 3. grozījumu Atļauja izstrādāt grozījumus VTN Nr. 6	ECE/TRANS/WP.29/2020/45 ECE/TRANS/WP.29/2020/46 ECE/TRANS/WP.29/AC.3/52
16	Priekšlikums par VTN Nr. 16 (Riepas) 2. grozījumu Priekšlikums tehniskajam ziņojumam par VTN Nr. 16 (Riepas) 2. grozījumu Atļauja izstrādāt grozījumus VTN Nr. 16	ECE/TRANS/WP.29/2020/41 ECE/TRANS/WP.29/2020/42 ECE/TRANS/W- P.29/AC.3/48/Rev.1

Rezolūcija Nr.	Darba kārtības punkts	Dokumenta atsauce
R.E.5	Priekšlikums par 5. grozījumu Konsolidētajā rezolūcijā par gaismas avotu kategoriju kopīgo specifikāciju (R.E.5)	ECE/TRANS/WP.29/2020/37

Dažādi	Darba kārtības punkts	Dokumenta atsauce
	Atļauja izstrādāt grozījumu VTN Nr. 6 (Drošības stiklojums)	ECE/TRANS/WP.29/AC.3/55
	Pārskatīta atļauja izstrādāt jaunus VTN par <i>DEVP</i>	ECE/TRANS/W- P.29/AC.3/53/Rev.1

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV